

**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ
„НЕОФИТ РИЛСКИ“
ФАКУЛТЕТ ПО ИЗКУСТВАТА
КАТЕДРА „МУЗИКА“**

Чутиен Джан (Zhang Chutian)

**ВЛИЯНИЕ НА ИТАЛИАНСКОТО БЕЛ КАНТО
ВЪРХУ КИТАЙСКОТО ОПЕРНО ИЗКУСТВО И
ВОКАЛНО ОБУЧЕНИЕ**

АВТОРЕФЕРАТ

на дисертационен труд
за присъждане на образователна и научна степен „доктор“
област на висше образование: 8. Изкуства,
професионално направление: 8.3. Музикално и танцово изкуство,
докторска програма: Теория и практика на изпълнителското изкуство

**Научен ръководител:
проф. д.изк. Румен Потеров**

Благоевград, 2026

Дисертационният труд е обсъден на заседание на Катедра „Музика“, проведено на 16.05.2026 година и предложен за публична защита.

Дисертацията съдържа: увод, три глави, заключение и приложения. Разработена е в общ обем от 278 страници /с приложенията/. Библиографията включва 95 източника. Приложенията са представени в 21 страници.

Публичната защита ще се състои на 09.10.2026 г. от 10.00 ч. в 571 А зала на открито заседание. Материалите по защитата са публично достъпни в Катедра „Музика“ и са публикувани на уебсайта на Югозападен университет „Неофит Рилски“.

СЪДЪРЖАНИЕ

УВОД.....	5
ПЪРВА ГЛАВА.Характеристика на китайското вокално изкуство и влияние на италианския стил белканто	9
1.1.Китайската вокална традиция в културно-исторически контекст ...	9
1.1.1.Традиционната певческа култура до началото на XX век.....	9
1.1.2.Възход на националната вокалност от началото на XX век..	9
1.2. Влияние на изпълнителския стил белканто върху китайското вокално изкуство	10
1.2.1.Италианското белканто – характеристика и отражение върху европейските национални вокални школи.....	10
1.2.2.Разпространение на белкантото в китайската вокална музика	10
1.3.Художествени стилове в китайската национална вокална музика	11
1.3.1.Обща характеристика на певческите стилове.....	11
1.3.2.Интегративни възможности между белкантото и китайските певчески стилове	12
 ВТОРА ГЛАВА. Изпълнителският стил белканто в китайското оперно изкуство и вокално обучение.....	12
2.1. Стилът белканто в оперното изкуство.....	12
2.1.1. Етапи в развитието, в контекста на концепцията за оперно майсторство.....	12
2.1.2. Посоки на интегриране на италианското белканто в китайското оперно изкуство.....	12
2.2. Влияние на италианското белканто върху китайското вокално обучение	13
2.2.1. Китайската вокална техника преди 30-те години на XX век	13
2.2.2. Възход на преподаването на китайско белканто от 30-те години на XX век до до края на XX век.....	14
2.3. Характеристика на вокалните техники и методи за овладяване на италианското белканто.....	14
2.4.Определящи посоки в развитието на китайското оперно изкуство и обучение от началото на XXI век.....	15
2.4.1. Съвременен състояние на развитието на китайското оперно изкуство	15

2.4.2.Посоки за стимулиране на вокалното образование и изпълнителско изкуство	15
---	----

ТРЕТА ГЛАВА. Анализ на възможностите за приложение на изпълнителския стил белканто във вокални образци от китайската музика

3.1. Вокални произведения на класическата китайска художествена песен и опера до средата на XX век.....

3.1.1. Национален смесен белканто певчески стил /民族混美声演唱风格/«Three Repetitions of the Yangguan Tune» 《阳关三叠》 от репертоара на тенора Jiang Jiaqiang (姜嘉锵)

3.1.2. Белканто, смесен етнически стил на пеене /美声混民族演唱风格/ - „Аз живея на брега на река Яндзъ” 《我住长江头》

3.1.3. Дует от операта 《草原之歌》 („Песента на прерията“) – «Твоего сърце привлича моето сърце» 《你的心牵着我的心》 ..

3.2. Изпълнителски характеристики на образци от класически китайски художествени песни и опери след средата на XX век.....

3.2.1. „Акостирание на моста Maple през нощта“ 《枫桥夜泊》 (песен след Културната революция) – белкантови особености... 19

3.2.2. «Песента на народа Yue» 《越人歌》 - национални особености на белкантовата техника от началото на 21 век

3.2.3. "О, жено!" – ария от операта "Yuan Ye" (咏叹调 "哦, 女人" 选自歌剧 《原野》) – бел кантото в националното оперно изкуство след Културната революция.....

3.2.4. " Любовта винаги ще бъде там " (爱永在) ария от операта "Yimeng Mountain" 《沂蒙山》 - белкантовият стил в оперното изкуство от началото на 21 век

Заклучение

Приносни моменти на дисертационния труд

Публикации по темата на дисертацията

УВОД

Историческият път на възникване и развитие италианското белканто и постепенното му стилово оформяне кореспондира и с процеса на неговото плавна разпространение, оказващо влияние върху развитието на различни национални оперни школи, включително и върху китайското оперно изкуство и вокално обучение. Естествено, интегрирането и утвърждаването на италианския певчески стил белканто в Китай изминава дълъг и труден път, започвайки от първите незрели опити и проблеми, най-вече отнасящи се до фонетичните особености на китайски език, приобщаването към особеностите на традиционните форми и вокални техники, характерни за различните видове традиционното пеене /фолклорни, речитативни песни и разновидности китайска опера/, както и противоречията между привържениците на старите, традиционно установени методи за вокално обучение и новите, за да се стигне до формирането на китайското академично вокално изкуство. Пътят на проникване и утвърждаване довежда до формирането на китайския тип белканто, което не само заимства вокалните техники и методи на преподаване на италианското белканто, но ги обвързва с националната певческа традиция.

В китайската научна литература има богато разнообразие от изследвания, третиращи различни въпроси свързани с белкантото и развитието на китайското оперно изкуство. Някои от тези изследвания разглеждат определени аспекти от историческото развитие на традиционната китайска вокална музика, като „Траекторията на развитие на китайското вокално изкуство“ (中国声乐艺术发展路径) от Zhou Xiaoyan /周小燕/ и „Практика и изследване на пеещото разнообразие на китайската национална вокална музика“ (中国民族声乐歌手两个人的实践与研究) от Huang Qian /黄茜/. Има повече изследвания (макар и непълни) по определени въпроси на вокалната техника, като дишане, резонанс, разделяне на диапазона, преход на диапазона, разширяване на диапазона, пеене с фалцет и артикулационни техники, използвани във вокалното обучение и т.н. Например има „За изкуството на пеенето“ (论歌手艺术) от Huang Youkui /黄友葵/, „Изкуството на Пеене“ (歌手艺术) от Zhao Meibo /赵美伯/, "Оформяне на кухнята чрез дикция" (以字行腔) от Ying Shangneng /应尚能/, "Вокални основи" (声乐基础) от Zhou Xiaoyan, "Shen Xiang Изкуство за вокално преподаване" "Изкуство за вокално преподаване на Shen Xiang" от Shen Xiang /沈湘/ и "Jin Tielin Метод на вокално обучение" от Jin Tielin /金铁霖/.

Важен аспект, разгледан в тези теоретични трудове, е свързан с т. нар. „смесен глас“ /混声/, т.е. комбинацията от истински глас и фалцет чрез плавни

преходи в регистъра, което е една от най-важните характеристики на вокалната техника на белканто. Изследванията върху китайското белканто могат да бъдат обобщени в следните насоки: общи проблеми в контекста на вокалното образование (Джоу Сяоян, Яо Яо /姚瑶/); стил на пеене белканто в съвременната образователна система (Ма Циухуа /马秋桦/); произходът, характеристиките и разпространението на белканто в Китай (Джан Янлин /张艳琳/, Ли Вей /李玮/); интерактивната форма на белканто и традиционните стилове на пеене (Джан Янлин); приликите и разликите между националните стилове на пеене и белканто (Zhang Xudong /张旭东/, Meng Xinyang /满新颖/, Wang Xuemin /王雪敏/) и установената система за вокално обучение (Zhou Xiaoyan, Shen Xiang, Li Shuangjiang /李双江/, Jin Тиелин).

Изследванията върху китайската опера могат да бъдат обобщени в следните направления: история на развитието на китайската опера (Ман Сини); Китайски оперни изпълнения (Sheng Wen /盛雯/, Zhang Qiang /张强/, Li Zijun /李梓郡/) и стил на китайско оперно пеене (Yang Qunhai /杨全海/, Wang Nan /王楠/).

Все още липсва холистично изследване, в което детайлно и задълбочено да се изследва връзката между италианското белканто, особеностите му на обвързване с фонетичните особености на китайския език /поради значителното присъствие на глухи и придиханни звуци/, влиянието и приложението му в китайската опера и основни посоки на развитие на вокалното обучение и като цяло с традиционно установените форми на китайското вокално изкуство, с неговата самобитно-естетическа и философско-духовна същност. Най-отличителната негова черта е свързана със взаимодействието между различните певчески стилове, но по отношение на традициите в академичното пеене се обособяват две основни направления – едното, ориентирано към западно-европейския стил, в посока италианското белканто, а другият – с традиционната оперна драма. До каква степен те си взаимодействат е също въпрос, който все още не е достатъчно изяснен в теоретичните разработки.

Необходимостта от по-подробно проучване на процесът на интегриране на италианското белканто в китайското оперно изкуство и проблемите, съпътстващи вокалното обучение, произтичащо от особеностите на китайския език ще подпомогне създаването на солидна теоретична основа, очертавайки съвременните посоки за развитие на китайското оперно изкуство и вокално обучение и ще допринесе в още по-пълна степен за успешното им интегриране в световния културен фонд. Всичко това определя **актуалността на настоящото изследване**, в което през погледът на исторически обусловените фактори, допринесли в една или друга степен за интегрирането на

италианското белканто в китайското оперно изкуство, в контекста на променящите се през определени етапи социо-културни условия маркира не само определящите посоки в този процес, но и съпътстващите го проблеми и начини за разрешаването им, важна част от тях пряко кореспондиращи с въпросите на вокалното обучение.

Цел на изследването :

да се проследи влиянието на италианското белканто върху китайската опера и посоките на интегриране във вокалното изкуство и чрез анализ на подбрани художествени образци от различни периоди да се открият основните проблеми на адаптацията като се разкрият особеностите на взаимодействие с езиковите, естетическите и културните характеристики на китайската вокална традиция.

Обект на изследването е съвременното китайско оперно изкуство и обучение, в контекста на взаимодействието им с италианската белкантова традиция.

Предмет на изследването са:

вокално-техническите, педагогически и изпълнителски особености, характеризиращи процеса на интегриране на италианския стил белканто в китайската вокална традиция и конкретното им изражение в образци от художествено-песенният и оперен репертоар.

Така формулираната цел поставя за разрешение следните **ЗАДАЧИ**:

1.Анализиране на китайската вокална традиция в културно-исторически план до и след началото на XX век и открояване на най-важните фактори, благоприятствали разпространението на белкантото в Европа;

2.Проучване на предпоставките за проникването и разпространението на италианското белканто в Китай и влияние върху развитието на оперно-вокалното изкуство и обучение;

3.Анализиране посоките на влияние, което оказва италианското белканто върху формирането на китайската вокално-оперна методика и развитието на вокалната техника и преодоляването на проблемите, свързани с фонетичните особености на китайския език;

4. Проучване и анализиране на съвременните посоки в развитието на китайското оперно изкуство, имащо отношение към формите на диверсификация и иновации по отношение на сценичното изпълнение, композиторското творчество и вокалното образование;

5.Обособяване на най-важните проблеми и начини за преодоляването им в съвременния етап на развитие на китайското оперно изкуство и обучение,

в контекста на формирането и отстояването на националната културна идентичност;

6. Да се направи художествен и вокално-технически анализ на конкретни образци от оперния и песенен репертоар, в контекста на възможностите за прилагане на белкантовата техника, с оглед особеностите на китайския език.

Изследователските методи произтичат от конкретно формулираната научна цел и поставените за разрешаване задачи, а именно: *библиографски анализ; историко-теоретичен; компаративен метод; Метод на вокално-структурния и интерпретативен анализ; метод на съпоставителния фонетико-акустичен анализ и метод на интерпретативния и художествено-естетически анализ на вокално-емоционалната изразност.*

Така обособените качествени методи осигуряват възможности не само за дефиниране на конкретни проблеми, възникващи в процеса на изпълнителското изкуство, но се разглеждат и в педагогически контекст, насочени към овладяването на белкантото и конкретните затруднения, произтичащи от особеностите на китайския език. Това позволява двустранно да се анализират тези проблеми, с оглед формулирането на бъдещите насоки на развитие на китайското оперно изкуство и обучение, да се предложат иновативни подходи, изхождайки от практиката и очертаят перспективи и проблеми, извън обекта на настоящото изследване, очакващи своето теоретическо и практическо разрешение.

Посочените методи са в тясна връзка с поставената научна цел на дисертацията и дават възможност да се обхванат в тяхната цялостност различни аспекти от обвързването на белкантото с китайската вокална традиция – културно-исторически, вокално-технически, педагогически и аналитично-изпълнителски.

Поради тази причина, изхождайки от предмета и обекта на настоящото научно изследване са използвани както общонаучни, така и конкретно-специализирани методи, чрез които се осъществява многопластов подход в теоретичния анализ, емпиричното наблюдение и художествения резултат.

СЪДЪРЖАНИЕ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

ПЪРВА ГЛАВА. ХАРАКТЕРИСТИКА НА КИТАЙСКОТО ВОКАЛНО ИЗКУСТВО И ВЛИЯНИЕ НА ИТАЛИАНСКИЯТ СТИЛ БЕЛКАНТО

1.1 Китайската вокална традиция в културно-исторически контекст

За изясняването на процесите, свързани с традиционното песенно творчество и откроят онези основни линии, характеризиращи неговият развой в контекста на културните преплитания и взаимовлияния през вековете и изхождайки от по-важните определящи фактори е съставена обобщена периодизация, чрез която, в систематизиран вид се проследят тези най-важни особености в певческата традиция, които лежат в основата на съвременното развитие на вокалното изкуство след началото на XX век. Изходна точка при съставянето ѝ са обществено-социалните отношения и в тази посока са обособени два основни периода: до началото на XX век /династичен/ и от началото на XX век /републикански/. В настоящата периодизация не се разглеждат всички етапи, характеризиращи отделните периоди, а само тези, чието културно развитие, оказва съществено влияние върху певческата традиция.

Обособените периоди се характеризират с една обща тенденция по отношение на развитието на вокалната традиция, в посока обновяването ѝ под влиянието на осъществявания културен обмен, за който в първия период най-важно значение оказва пътят на коприната. В преходът към втория период и особено в неговото начало, тази тенденция се засилва значително, за което допринасят два основни фактори – в началото, чрез мисионерската дейност, а впоследствие чрез привличането на различни по националност музиканти и педагози.

1.1.1. Традиционната певческа култура до началото на XX век

В началото на този параграф е направен кратък анализ на развоя на националното вокално изкуство, като се проследява пътя от зараждането му като сикретичен жанр до обособяването му като самостоятелен жанр и влиянието на даозима и конфуцианството. Изтъкнат е приносът на западните мисионери, благодарение на които, се поставят основите на съвременното вокално обучение. Всичко това в една или друга степен оказва влияние върху китайското музикално изкуство, разчупвайки неговите затворени рамки и отваряйки го към света.

1.1.2. Възход на националната вокалност от началото на XX век

XX век бележи началото на засилен културен обмен, осъществяван по две линии. *Първата* – в образованието, чрез завръщането на китайски

студенти, обучавали се в чужбина /Япония, САЩ, Европа и др./, основаването на жанра на училищната песен /学堂乐歌/ чрез авторски и адаптирани песни.

Втората линия – чрез чуждестранните музиканти – преподаватели и изпълнители от Русия, Италия, Германия и др. тук е важно да се спомене, че една голяма част от тях са били певци и именно те продължават дейността на западните мисионери /от средата на XIX век/, създавайки условия за разпространението на западния маниер на пеене и по-конкретно овладяването на италианския певчески стил.

В този параграф за разгледани най-важните етапи, съпътстващи развитието на националното вокално изкуство и постепенното навлизане и утвърждаване на италианското белканто.

1.2. Влияние на изпълнителския стил белканто върху китайското вокално изкуство

Процесът на разпространение на западната музика в Китай, неминуемо започва да оказва влияние върху вокалното изкуство, водещо до постепенното му трансформиране и оформяне на по-различно отношение, съответстващо на естетиката на съвременния китайски народ. Причините за това трябва да се търсят в особености на вокалната техника на италианското белканто и постепенното му разпространение, довели един момент до навлизането и утвърждаването му в Китай.

1.2.1. Италианското белканто – характеристика и отражение върху европейските национални вокални школи

С оглед проследяване на процеса на проникване на италианското белканто в китайското оперно изкуство и изясняване на въпроса за конкретните влияния, които оказват различни европейски оперни школи, в настоящият параграф са разгледани най-характерните особености на тези от тях, върху които стилът белканто оказва най-силно влияние - френската, немската и руската вокални школи, чрез които белкантото навлиза и се утвърждава в оперното изкуство в Китай.

1.2.2.Разпространение на белкантото в китайската вокална музика

В резултат на различните начини на проникване и разпространение, белкантото в Китай се отличава с неговия синтезиращ характер, като в настоящият параграф са посочени конкретните пътища чрез които това се осъществява. Първо, чрез творческите изяви и педагогическа дейност на певци, композитори и диригенти от Италия и други национални школи, в това число и Русия. Второ, чрез китайските певци, получили образованието си в Италия и други западни държави. В различните периоди различни фактори са придобивали доминиращо значение, но всички те, в своята съвкупност са

допринесли за разпространението на белкантото в китайското вокално изкуство.

1.3.Художествени стилове в китайската национална вокална музика

При характеризирането на художествените певчески стилове е използвана класификацията на Guo Weiping 郭伟萍, осигуряваща възможност да се проследят /макар и в обобщен план/ формите на интегриране между различните певчески стилове и чуждестранни влияния, оказали въздействие върху обособяването на съвременните форми на проявление на китайското вокално изкуство. Въз основа на тази класификация са анализирани най-важните особености на отделните стилове.

1.3.1.Обща характеристика на певческите стилове

Етнически фолклорен стил 民族民间风格. Към него се причислява традиционният тип пеене, включващо песни и танци, примитивни по своята същност песнопения, предавани от поколение на поколение чрез устната традиция.

Традиционно оперен 传统戏曲 (曲艺) 风格 - уникален за китайската култура жанр, чиито сюжети са заимствани от ежедневието на хората или са на епико-героична тематика, маниер на пеене типичен за традиционните песни.

Национален традиционен, представляващ сплав между различни етнически певчески стилове, съчетавайки в себе си общите за традиционното пеене характеристики – на операта, народното изкуство и различни народни песни.

Модерен национален етнически стил на пеене - академичният тип пеене, формиран под влиянието на утвърдения на Запад оперно-певчески стил.

Смесен тип, с двете му разновидности - Белканто смесен етнически стил на пеене 美声混民族演唱风格 и Национално смесено белканто 民族混美声演唱风格.

Популярно пеене и Национален поп стил.

Bel canto.

Различните стилове определят трите основни посоки на развитие на китайското вокално изкуство: Първата е насочена към съхраняване на традиционни стилове на пеене, втората –търсене на хибридни певчески стилове, между традиция и западно влияние и третата е изцяло под влияние на западните певчески стилове, но важна отлика е стремежът да не се търси буквално копиране, а да се търсят начини новото да се претопява по естествен начин в националното, което да придава особен колорит на звука.

1.3.2. Интегративни възможности между белкантото и китайските певчески стилове

Интегрирането на белкантовият стил на пеене в някои от традиционните певчески стилове се свързва с използването на някои видове техники, влияещи върху цялостния процес на звукообразуване и звукоизвличането и художествените параметри при изпълнението - Белкантовият начин на дишане, резонанса и общия тембър, осигуряващо при ***Белканто, смесен етнически стил на пеене и Национално смесен белканто певчески стил*** да се постига по-голяма емоционална въздейственост, влияеща и върху цялостната вокализация, артикулация и дикция.

ВТОРА ГЛАВА. Изпълнителският стил белканто в китайското оперно изкуство и вокално обучение

2.1. Стилът белканто в оперното изкуство

С оглед тематичната насоченост на настоящото изследване по-задълбочено е анализиран въпросът за влиянието на стилът белканто в оперното изкуство, като са обособени различните етапи, през които преминава този процес и характеризира степента на обвързване и неговите измерения с националната традиция.

2.1.1. Етапи в развитието, в контекста на концепцията за оперно майсторство

Подробно са анализирани трите основни етапа: ***начален етап на имплементиране в оперното изкуство и обучение***/от края на XIX – до средата на XX век/; ***етап на инкорпориране*** /50-те – 70-те г. на XX век/ и ***реформиране и експериментиране*** /от 80- те години на XX век до днес/.

Ако първият етап се характеризира с променлива динамика под влиянието на различни фактори, в резултат от променящата се през годините културна политика, то при вторият – утвърждаването на белкантото преминава през два подетапа – първият интензивен до средата на 60-те години на XX век, а вторият, характерен с неговия застой под влияние на определени идеологически фактори. Третият етап /от 80-те години на XX век/ е характерен със засиления процес на интегриране на белкантото в китайското вокално изкуство, реформиране и експериментиране в композиторското творчество, в посока формирането на национален облик, който успешно да се интегрира в световното културно пространство.

2.1.2. Посоки на интегриране на италианското белканто в китайското оперно изкуство

При анализът на отделните посоки, въз основа на обособените в параграф 2.1.1. етапи, е използван представеният от Ju Qihong /居其宏/ „метод

от пет категории“, които са допълнени чрез анализ на различни оперни произведения, осигуряващо по-детайлна и ясна представа за особеностите на процеса във всеки отделен етап. Навлизането и утвърждаването на италианския певчески стил белканто в китайското оперно изкуство е процес, преминаващ през различни социални, културни и политически предизвикателства, който може да се определи като адаптация, усвояване и интеграция, като израз на стремежа за превръщането на китайската опера в културен феномен.

2.2. Влияние на италианското белканто върху китайското вокално обучение

В този параграф са анализирани основните етапи: Първият – от средата на XIX век до началото на 30-те години на XX век; Вторият – от началото на 30-те години на XX до началото на 50-те години; Третият – от началото на 50-те години на XX до началото на 80-те години; Четвъртият – от началото на 80-те години на XX век до края на XX век и Петият – от началото на XXI век /пож-подробно разгледна в параграф 2.3/.

2.2.1. Китайската вокална техника преди 30-те години на XX век

Етапът преди началото на 30-те години на XX век е под силното влияние на мисионерските училища, преминава през създаването и популяризирането на училищните песни и накрая отвежда до професионалните образователни институции, в които постепенно започва да се открива и специалност вокално изкуство.

Навлизането на италианското белканто и влиянието, което оказва върху методиката на вокалното обучение, в резултат на преподавателската дейност на различни чуждестранни педагози, в това число и развитието на оперното изкуство отвежда до откриването на специалност вокално пеене в различни университети, с което се поставя началото на професионалното обучение.

Безспорно, най-важен е приносът на чуждестранните педагози, с техните авангардни по онова време /за Китай/ педагогически концепции, проправили пътя за навлизането и утвърждаването на италианското белканто, а китайските вокални педагози оказват много важна роля при търсенето на начини за обвързване на белкантото с особеностите на китайския език. Всички те, заедно поставят солидна основа и очертават основната посока за бъдещото развитие на китайската вокална музика.

2.2.2. Възход на преподаването на китайско белканто от 30-те години на XX век до края на XX век

Възходът на италианското белканто в неговия образователен контекст е разгледан до началото на XXI век. Това е период, включващ три етапа:

Етап на формиране на системата - от началото на 30-те години на XX до началото на 50-те години;

Етап на локализирана интеграция – от началото на 50-те години на XX до началото на 80-те години;

Етап на плуралистична отвореност – от началото на 80-те години на XX век до края на XX век.

Всеки един от тези етапи е разгледан по отношение на: водещи принципи, принос на конкретни преподаватели, институционално развитие и историческо значение.

Ако етапът на формиране на системата е характерен с началните усилия на чуждестранни и китайски педагози за въвеждане на белкантото и адаптиране му към традиционния вокален стил, етапът на локализирана интеграция, отличаващ се структурирането и институционализирането на обучението, насочено към приспособяването към различни национални традиции, то етапът на плуралистичната отвореност има връзка с глобализацията, международния обмен и интегриране с различни вокални стилове и е пряко доказателство за правилната посока в изграждането на националните характеристики на белкантовото вокално обучение в Китай.

2.3. Характеристика на вокалните техники и методи за овладяване на италианското белканто

Адаптирането на китайската вокална традиция към белкантовото пеене, по своята същност е едно предизвикателство, продиктувано от възможностите за осъществяване на баланс между интонационно-тоновото китайско произношение и интонационно-мелодически особености на италианското белканто, най-общо отнасящо се до легатовото фразироване и емоционално-динамическо нюансиране /разглеждано от естетическа гледна точка/.

Подробно са анализирани посоките на трансформиране и адаптиране към особеностите на белкантовата техника, по отношение на: преобразуване на сричковата структура, фонетичното произношение и китайските тонове /интонация/. Разгледани са и въпросите за кроскултурната интеграция на дихателните техники и преформулиране на дефиницията на традиционните концепции за звукова интерпретация и емоционално изразяване.

Въз основа на всичко това са определени основните методи за адаптация, стратегии за интеграция и основни образователни насоки.

2.4.Определящи посоки в развитието на китайското оперно изкуство и обучение от началото на XXI век

2.4.1. Съвременно състояние на развитието на китайското оперно изкуство

Развитието на китайската опера през XXI век разкрива различни диалектически тенденции: от една страна е налице сериозен процес на създаване на нови творчески продукти, а от друга – проблеми, кореспондиращи с високото художествено качество. Търсенето на нови технологични решения с цел обогатяване на палитрата на изразните средства, често измества съдържателния фокус на оперното изкуство.

Бъдещото устойчиво развитие на националната опера е свързано с три ключови аспекта:

1. Формиране на теоретична система – устойчива и действена, която да служи като ориентир за развитието на съвременната творческа практика;
2. Осъществяване на „градиентен“ механизъм по отношение професионалната подготовка на младите оперни кадри, обхващащ всички нива на обучение, с цел преодоляване на настоящите недостатъци в художественото образование;
3. Изграждане на междурегионална мрежа в иновационен контекст, която да подпомогне разпределението и обмена на творчески ресурси между отделните културни и географски центрове.

2.4.2.Посоки за стимулиране на вокалното образование и изпълнителско изкуство

Модернизирането на вокалното образование и оперното изпълнителско изкуство трябва да бъде насочено към използването на дигиталните технологии, интердисциплинарната интеграция, подготовката на преподавателите и осъвременяването на методическите им системи и международното сътрудничество. Реализирането на тези цели не може да се разглежда само като посока в дейността на определени образователни институции, но също така изисква създаването на специална политика за подкрепа на национално ниво: включително създаването на фонд за изследване и развитие на вокалните технологии, създаването на международна платформа за сътрудничество в изпълнението и подобряването на системата за сертифициране на професионални оперни актьори. Само чрез систематично стратегическо оформление можем да постигнем органичното единство на традиционното културно наследство и световните тенденции в изкуството.

Процесите в развитието на китайското оперно изкуство и обучение от началото на XXI век могат да се определят като процеси на стратегическо пренасочване, под влияние на културните промени в света, налагащо търсенето на балансиран подход между идентичност и иновации, при което съвременните условия изискват формирането на нов модел на развитие. Това

не може да се разглежда единствено като процес на адаптация, а преди всичко като посока за формирането на нова културна рамка, която да интегрира национално художественото с глобалното.

ТРЕТА ГЛАВА. Анализ на възможностите за приложение на изпълнителския стил белканто във вокални образци от китайската музика

Фокусът на проучването в настоящата глава е насочен върху практическото изследване на възможностите за прилагане на изпълнителския стил белканто в конкретни образци от китайската вокална музика.

3.1. Вокални произведения на класическата китайска художествена песен и опера до средата на XX век

В този параграф са разгледани вокални образци от репертоара на утвърдени китайски певци, с цел анализиране на начина по който те осъществяват интеграцията между белкантовия стил и традиционната китайска вокална естетика. Това определя и посоката на анализа, насочен към техническите аспекти в подходите им, езикова артикулация и сценично присъствие и на тази основа обособяване на конкретните особености на техния синтетичен стил.

3.1.1. Национален смесен белканто певчески стил /民族混美声演唱风格 /«Three Repetitions of the Yangguan Tune» 《阳关三叠》 от репертоара на тенора Jiang Jiaqiang (姜嘉锵)

Това е една от иновативните форми в китайското вокално изкуство, интегрираща техническата система на белканто с традиционната китайска певческа традиция, при което оригиналните китайски песни или техните адаптирани версии придобиват нов емоционално-художествен облик

Интерпретацията на "Three Repetitions of the Yangguan Tune" на Jiang Jiaqiang е образец за интегриране на традиционната китайска вокална музика с техники на белканто, чрез които той посочва един от пътищата за развитие на националното вокално изкуство, а именно: съчетаване на стила на пеене "摇" на китайската опера, техниката "Yiniao", техниката на Guqin, Dantian Qi и резонанса на кухината на главата, балансирайки четирите тона на китайската и белканто мелодията и постигайки семантична яснота и плавни фрази чрез компресиране на съгласни и удължаване на гласните звуци. Всичко това оказва влияние върху повишената емоционална изразност, а динамическата вариативност и темпова свобода допълнително подсилват драматургическото изграждане. Неговите подходи за техническо интегриране в ни най-малка

степен не оказват негативно влияние върху класическата китайска поезия и дълбокият ѝ философско-естетически смисъл, а напротив, подпомагат превръщането ѝ в образец за интеркултурна вокална практика и могат да се разглеждат като успешен пример за интегриране на научни принципи в националното вокално изкуство и обучение. Всичко това подпомага формирането на глобалния образ на китайската вокална традиция и се разглежда като важен елемент за постигането на международно признание.

3.1.2. Белканто смесен етнически стил на пеене /美声混民族演唱风格/ -

„Аз живея на брега на река Яндзъ” 《我住长江头》

Изпълнението на тенора Shi Yijie допринесе значително за популярността на песента в нейната солова версия и това може да се разглежда като един пример за прилагане на синтетичния вокален подход, вплитащ стила белканто в традиционната китайска музикална естетика и по този начин създаващ стилистична хибридность, описана като пример за смесен етнически стил (美声混民族风格). От техническа гледна точка на това, можем да говорим за умело съчетаване на особеностите на дишането, резонанса и мелодическата линия, типични за стила белканто, с акцент върху значението на думите, подчертавайки тяхното значение и търсейки естествен тембър, характерен за традицията. На културно ниво това сливане на два различни стила на изразяване напълно съответства на израза „хармония в многообразието“ /中西合璧/, който е в основата на идеята за трансформиране на китайското вокално изкуство като достъпно за света.

От тази позиция конкретната интерпретация на Shi Yiji не може да се разглежда само и единствено като изкуство, а и като ориентир за младите певци, за съвременната посока, отнасяща се до бъдещата визия, която ще позволи традиционното китайско вокално изкуство да се възприема и разглежда в глобален контекст.

3.1.3. Дует от операта 《草原之歌》 („Песента на прерията“) – «Твоето сърце привлича моето сърце» 《你的心牵着我的心》

Насочването на изследователския интерес в настоящата дисертация към операта 草原之歌 е продиктувано от няколко обстоятелства: това е първата опера, поставяща акцента върху етническата култура на конкретно национално малцинство, намираща израз във: включването на традиционни мелодии и музикални инструменти; насочване към личните човешки преживявания на определена общност, връзката с природата и всичко това разгръщащо се в контекста на любовните страдания и копнежи между двама млади, което ѝ придава по-достъпен /универсален/ за разбиране характер /за

разлика от създадените през този етап опери, акцентиращи върху класовите противоречия/ и не на последно място – поради факта, че тази опера олицетворява националното единство в търсенето на етническа хармония.

Теноровата партия в дуета «Твоето сърце привлича моето сърце» 《你的心牵着我的心》, изпълнена от тенора Li Huan е ярък пример за използването на белкантовата техника и намира израз в начинът по който той осъществява контрола върху дишането, плавното изграждане на мелодическите линии и музикални фрази, резонанса и уметелното редуване на главов или гръден, в зависимост от пресъздаването на определено емоционално състояние и силата на звука, постигайки най-фини динамически нюанси и всичко това действащо в синхрон при разкриването на вътрешния свят на главния герой.

В структурно отношение, операта следва следва традицията, характерна за много жанрове, чрез дуетната форма да се разкриват различни емоционални състояния и в този смисъл, анализиращият дует «Твоето сърце привлича моето сърце» не е просто част от структурата, а ярък пример, пресъздаващ духовният свят на главния герой. Белкантовата техника, която използва тенора Li Huan допълнително подпомага за още по-пълноценното разкриване на душевното състояние на Абуза. При това, Li Huan успява да съхрани семантичната яснота на китайския език и дава нагледен пример за начинът на обвързване на белкантото с китайския език.

В допълнение, Li Huan продължава принципите на произношението и емоционалното изразяване в традиционната опера: тоест, следвайки основните изисквания на традиционната опера „правилно произношение и закръглен тон“ - 字正腔圆 и „изразителност на гласа и емоцията в едно“ - 声情并茂. Комбинира емоционалните нужди, за да постигне баланс между звук и емоция.

И при тримата певци е налице връзка с традиционното пеене, но степента на влияние е различна: Jiang Jiaqiang - 姜嘉锵, като „първият човек, който пя китайска класическа поезия“, дълбоко се осланя на изучаването на древната поезия и звуковата техника „摇“ на операта и има най-дълбока степен на традиционна интеграция; Shi Yijie - 石倚洁 запазва имплицитността на традиционните емоции („значение отвъд думите“/意在言外/), фокусирайки се върху продължаването на емоционалното ядро; Li Huan - 李幻 продължава принципа на „правилно произношение и закръглен тон“ /字正腔圆/ на традиционната опера, комбиниран с тибетски музикални елементи, а традиционният израз е по-ориентиран към етническа сцена.

Прилики и разлики: И тримата певци възприемат сливането на „белканто-традиционен“ стил като основа, фокусирайки се върху яснотата на китайската интонация, произношение и емоционално изразяване. Разликата се състои в

стиловата насока: Jiang Jiaqiang е „национален смесен белканто стил на пеене“ (белканто технологията води до интегриране на етнически техники), Shi Yijie е „белканто смесен етнически стил на пеене“ (Технологията белканто води до интеграция на етнически техники), а Li Huan е „белканто в оперното изкуство“ (белканто технологията подкрепя драматичното изразяване).

Степен на прилагане на техниките на белканто: Jiang Jiaqiang има най-висока степен на техническа интеграция (вибрато, резонанс и легато са напълно интегрирани); Shi Yijie се фокусира върху емоционалната екстернализация на дишането и резонанса; Li Huan използва техники за диафрагмално дишане, резонансно преобразуване и кохерентност, за да подпомогне драматичното напрежение, а техническият аспект е по-изявен.

3.2. Изпълнителски характеристики на образци от класически китайски художествени песни и опери след средата на XX век

Анализираните произведения са обособени в две групи: първата – непосредствено създадени след Културната революция, а втората – произведения, създадени от началото на XXI век. Това дава възможност да се проследи как един жанр, поставен в различен исторически и културен контекст, се променя по отношение на своите изразни средства и как това се отразява върху възможностите за прилагане на техниката белканто във вокалното изпълнение.

3.2.1. „Акостирание на моста Maple през нощта“ 《枫桥夜泊》 (песен след Културната революция) – белкантови особености

Художествената песен „Акостирание на моста Maple през нощта“ 《枫桥夜泊》, композирана след Културната революция показва подходът на композитора, съчетаващ древната класическа поезия със съвременните музикални средства за изразяване – по-свободно хармоническо развитие, включващо по-обогатени /цветни/ акорди, което води до засилване на усещането за тъга, лиризъм, загадъчност на места, и всичко това води до смесено звучене – и национално и европейско. Мелодията, ритъмът, диапазонът и динамиката следват поетичния дух на класическата поема и това оказва влияние върху техните особености – плавна, кантиленна мелодия, ритмика и паузи символизират животът на реката и цялостната картина на нощния пейзаж, диапазонът и динамиката съответстващи на поетичния текст в зависимост от това дали изразява тъга или определена степен на напрежение. С оглед на това, може да се определи, че един от основните проблеми при изпълнението на тази песен е стиливият – изискващ не само определена степен на вокалните умения, но и адекватен културен прочит, т.е. певецът трябва да е

наясно със символиката в класическата поезия, с нейната дълбоко философска и емоционална същност.

Основните проблеми пред певеца не се свеждат само до вокалните умения, но и до стиливият синтез, но разглеждан и от позицията на техниката, а именно: съчетаване на белкантовия стил с китайската традиция, която се отличава с по-речитативния си характер, отчитаща смисълът на думите, която е по-естествена и по-изчистена. Умението да се слоят тези два подхода в едно неделимо цяло, определя другият основен проблем, а именно, белкантото да подпомага разкриването на фината и скрита поетичност на класическата китайска поема, защото при нея емоциите невинаги се изразяват пряко и за да бъде предадено съответното чувство, певецът трябва да го внуши чрез изпълнението си, без да се стреми към „явното“ му разкриване.

От техническа гледна точка, интерпретацията на песента изисква предварително упражняване на някои проблемни моменти, включващи дихателни упражнения за пълен контрол над гласа и постигане на фина изразителност, рецитиране на текста за постигане на ясна дикция и артикулация, с цел осъзнаване и почувстване на поетичния ритъм, закръглен тон, постигнат благодарение на белкантото и осигуряващ плавност и красота при пеенето, което е трудно от гледна точка на съчетаването на плавното и слято пеене с ясното артикулиране на думите. Постигането на всичко това, в контекста на съответната песен вече насочва техническият аспект на пеенето към философско-емоционалния. При ясна дикция, контролиран закръглен звук, плавно преливащи се един в друг звуци, при осъзнато влияние на текста над мелодията, певецът вече „рисува“ картина, която кара слушателят да чува нощната тишина, движението на реката, камбанният звън и цялостната емоция на пейзажа.

3.2.2. «Песента на народа Yue» 《越人歌》 - национални особености на белкантовата техника от началото на 21 век

Изпълнението на „Песента на народа Юе“ поставя значителни предизвикателства пред певците: поддържане на мек и пътен тон съответстващ на белканто стила, като същевременно трябва да се съхрани ефирната и фина природа на тембъра, произтичаща от древната китайска поезия; балансиране на изискванията за постигане на съгласуваност между вокализацията и римата на китайската музика и изразяване на фини емоции в рамките на умерено „рубато“, при което да не се нарушава общото темпо и цялостна структура на песента. Тези предизвикателства пред певеца, макар и сложни, са преодолими чрез систематично обучение и целенасочени технически корекции.

Необходимо условие за преодоляване на предизвикателствата от техническо и художествено естество пред певеца е откриването на баланса и

интегрирането на техниките на белканто със същността на традиционните китайски стилове на пеене. Певецът трябва да адаптира вокалните си техники по подходящ начин към художествената концепция на песента, имаща отношение към контролиране на дълбочината на тембъра, прецизно артикулиране на думите и римуването, внимателно отношение към рубатото в контекста на емоцията и постигане звукова съгласуваност с пиано акомпанимента. Всичко това води до сливане на източни и западни стилове на пеене, по начин, при който се постига съхраняване на традиционните характеристики на песента и в същото време осигуряват възможности за разгръщане на изразителната сила на белкантото.

3.2.3. "О, жено!" – ария от операта "Yuan Ye" (咏叹调 "哦, 女人"选自歌剧《原野》) – бел кантото в националното оперно изкуство след

Културната революция

Арията „О, жено“ от операта „Юан Йе“ представя множество предизвикателства за белканто интерпретацията, но те могат да бъдат ефективно преодолені чрез систематичен подход. Широкият диапазон на лирическите фрази изисква от певеца да поддържа вокална съгласуваност и резонанс при бързите промени във височината на тоновете, като същевременно поддържа достатъчна дихателна опора. Четирите тона на китайския език трябва да бъдат интегрирани с принципите на белканто, по начин, при който да не се нарушава плавното гласоводене. Прекомерното преследване на резонанс може да отслаби драматичната сила на текста. Емоционалният план, в контекста на драматургическото развитие постепенно се измества от „романтичната страст“ през „жестоката реалност“ към „трагичната безпомощност“. Невникването в особеностите на тези три основни емоционални състояния при изучаването на тази ария, може лесно да изкриви психологическия портрет на героя.

Ядрото на решението на техническите и художествените проблеми се крие във връзката между: първо - предварителната техническа подготовка, посредством „методът на дишане в гърдите и корема“ и упражнения за „тананикане“, за осъществяване на координирания контрол на дихателната опора и резонанса на кухината на главата и постигането на съгласуваност на прехода на диапазона и единството на тембъра; второ - езиковите особености, в посока установяването на система за произношение „съвпадение на звук и рима“, при което четенето на мандарин е помощно средство за определяне на посоката на тона, след което да се комбинира с регулиране на мелодията, с цел балансирана яснота на съгласните и резонансното пространство на гласните; трето – емоционално пресъздаване, въз основа на драматургичното развитие, осъзнаване на трите основни емоционални състояния - „любов“,

„противоречие“ и „трагедия“, с цел постигне на дълбочина при пресъздаването на психологическия портрет на главния герой.

3.2.4. " Любовта винаги ще бъде там " (爱永在) ария от операта "Yimeng Mountain" 《沂蒙山》 - белкантовият стил в оперното изкуство от началото на 21 век

Арията „Любовта винаги ще бъде там“ поставя множество проблеми от техническо, езиково и емоционално-пресъздаващо естество при белкантовата интерпретация, но те могат да бъдат ефективно преодолені чрез целенасочени подходи. Най-важното в случая е постигането на баланс между белкантото и китайските рими. Придържането към принципа „техника, служеща на емоцията“, може да се постигне и изрази в най-пълна степен „Yimeng Spirit“, а именно – пресъздаването на духа на саможертвата и човешката топлина.

Основните проблеми - многобройните възходящи скокове във вокалната мелодия и продължително задържаните високи ноти в кулминацията изискват сериозен контрол върху дихателната опора, а промените в темпото изострящи драматичното напрежение, допълнително подсилват проблемите. Произношението на китайските йероглифи с комбинации от гласни може да доведе до дисбаланс, поради италианските правила за произношение, а рефлексната рима на звука зад носа (края на сричката) лесно да бъде отслабена при резонанса, което неминуемо ще повлияе негативно на семантичната яснота.

Решението – е свързано с дихателната опора и изисква упражнения за укрепване на комбинираното гръдно-коремно дишане, чрез диафрагмена компресия и разширяване на ребрата за стабилизиране на мелодическите скокове и високи тонове. Оптимизирането на равномерно разпределеното произношение на гласните комбинации осигурява ясно произношение на всяка гласна. Поддържането на отпусната челюст по време на рефлексивната рима (края на сричката) на звука – задно-носово осигурява съгласуваност и цялостност от началната съгласна до гласната и рефлексивния рима.

Китайското вокално изкуство еволюира от „техническо имитиране“ до „систематична интеграция“, при което техниката на белкантото постепенно се превръща в средство за културно изразяване. Бъдещите усилия изискват по-нататъшно усъвършенстване на артикулационната система на „хармония на звук и рима“ и динамичния баланс на „емоция и техника“, за да се насърчи обединението на интернационализацията на националната опера.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Научното изследване подчертава, че наследяването и стимулирането на националните традиции, както и изучаването на западните вокални техники не са взаимно изключващи се, а напротив - допълващи се. Това трябва да се разглежда като обективен процес на развитие, внасящ нова жизненост в традиционната вокална музикална практика. Използването на практиките за преподаване на белканто по отношение на контрола на дишането, резонанса и оформянето на тембъра открива нови хоризонти пред китайското вокално обучение. Целенасоченото укрепване на диафрагмената опора и подобряването на ефективността на вибрациите на гласните струни води до разширяване на вокалния диапазон на певица и подпомага контролът върху силата на звука. Чрез гъвкавата координация на главовия резонанс и гърдите може да се постигне по-богат тембър, като същевременно се запази естествената яснота. Това изследване на особеностите на интегриране на белканто в китайското вокално изкуство може да се разглежда и като отправна точка по отношение на вокалното музикално образование, а именно: запазване на очарованието на националния стил, като същевременно се усвояват предимствата на утвърдените западни вокални техники, водещо до изграждането на система за преподаване на вокална музика с отличителни национални характеристики.

В хода на научното изследване се установи, че въвеждането на италианското белканто в Китай се е осъществило по различни начини - от дейността на западните педагози и оперните турнета на чуждестранни трупи в Китай, завръщането на китайски студенти получили образование в чужбина, до въвеждането на учебници на чужди езици в местните образователни институции. По този начин белканто е постепенно започнало да се развива паралелно с традиционната китайска вокална култура. От средата на XX век вокалните академии въвеждат италиански и руски вокални материали и наемат чуждестранни преподаватели, насърчавайки локализирането на западните вокални техники. Освен това, в научното изследване се изтъква факта, че многобройните награди, спечелени от новото поколение китайски вокалисти на международни конкурси, демонстрират ефективността на китайското вокално образование, основано на подхода белканто, и представляват ценни знания за китайската вокална педагогика. Процесът на интеграция трябва да се разглежда през призмата на допълващия се характер на два различни стила - комбинирането на традиционните китайски певчески форми с техниката на белканто по начин, позволяващ съхраняването и на китайските характеристики и на особеностите на чуждия стил. Това е концепция, предоставяща важни насоки за вокалната композиция и образование, насочвайки вниманието на практикуващите в посока езиковата и културната адаптация при включването на западни техники, за да се постигне органично единство между китайските и западните вокални концепции.

Предложената в научното изследване систематична рамка за интеграцията на китайската вокална музика и белканто е съставена в резултат на моите собствени конкретни емпирични наблюдения като певец и преподавател – чрез анализът на реални примери от моята практика и постепенно развита в контекста на изследваното стилистично сливане. Чрез поетапното изследване и анализ на случаи, тази рамка разкрива ролята и развитието на белканто в китайската вокална система, предоставяйки теоретична основа за подобряване на системите за преподаване на вокална музика и иновативни практики в оперното изкуство. Методът на класификация и аналитичната рамка, използвани в това научно изследване, служат и като модел за последващи, бъдещи научни проучвания в тази посока, особено при анализа на интеграцията на различни стилове на пеене с различни межкултурни елементи. Това ще допринесе за по-задълбоченото изучаване на националната вокална музика чрез предоставянето на ценни теоретични и практически насоки, обслужващи не само академичната сфера, но и индустрията.

Резултатите от научното изследване показват, че интеграцията на белкантото и традиционната китайска вокална музика е довело до множество иновативни идеи.

На техническо ниво е анализирана връзката между белкантото със китайската вокална фонология, като е поставен важен акцент върху „комбинацията от виртуален и реален“ темброви контрол, равномерно разпределено произношение на гласните звуци и комбинираното гръдно-коремно дишане, с цел постигането на баланс между принципите на белкантото и ритмичните ритми на китайския език. В анализираните в научното изследване класически китайски художествени песни са изведени най-важните принципи за прилагането на техниките „*gunqiang*“ /*润腔*/ и пеене с половин глас (*mezza voce*), с цел умелото балансиране на „ефирното“ качество на поезията с „пълнотата“ на белкантото. Древните китайски поетични песни анализирани в научното изследване, по отношение на изпълнителските проблеми, показват, че за тяхното преодоляване е необходима стабилна гръдно-коремна опора, комбинирана с контрол на дишането, което да подпомогне овладяването на вокалния диапазон и стабилността на високите тонове, и в същото време изпълнението да бъде силно емоционално въздействащо. В отговор на горепосочените проблеми, предлаганите в тази статия решения са оригинално изследване на автора, основано на практически опит. Например, системата за произношение „хармония между звук и рима“ се използва за оптимизиране на баланса между резонанс и артикулация, а комбинираната технология „дишане с гръдния кош и корема + контрол на ефективността на затварянето на глотала“ се използва, за да се постигне кохерентност и напрежение на вокалното изпълнение на

белканто, като същевременно се запазва яснотата и ритъмът на китайския израз.

На концептуално ниво, това научно изследване подчертава значението на издигането на белканто от обикновена техника до „средство за културно изразяване“. Изследването доказва, че чрез изграждане на система за произношение, която „хармонизира звука и римата“ и динамичен баланс между „емоция и техника“, съвременните певци могат да интегрират източните и западните вокални принципи, като едновременно с това постигат единство между музикалната емоция и националните характеристики. Въз основа на петгодишен опит в сценичните изяви и вокалното преподаване, проведех задълбочен сравнителен анализ на певческите стилове на известни китайски певци Jiang Jiaqiang /姜嘉锵/, Shi Yijie /石倚洁/ и Li Huan /李幻/ разкрива, че всеки от тях постига сливане на белкантото с националните традиции на различни нива: Jiang Jiaqiang смесва белканто вибраторното с оперното тремоло, балансирайки резонанса на кухината на главата и артикулацията; Shi Yijie поддържа традиционният емоционален финес в своя стил на пеене - „Национално смесено белканто“, като същевременно засилва емоционалното напрежение чрез вариации в дишането и резонанса; а Li Huan набляга на диафрагмената опора и вариациите на резонанса, за да подчертае драматичния конфликт. Тези анализи показват, че иновацията не е просто технически пробив, а и завоевание за певческата естетика, откривайки ново художествено измерение, което интегрира източното и западното влияние.

Влиянието на белканто върху вокалните иновации в Китай се отразява и в образователните и индустриалните практики. Научното изследване показва, че постепенно се появяват интердисциплинарни и межкултурни образователни модели, като много институции разработват всеобхватни учебни програми, които включват както обучение по белканто, така и елементи от народната музика, насърчавайки глобалната перспектива и силно чувство за национална идентичност у своите ученици. Тези образователни иновации насърчават модернизацията на методите на вокалното обучение. Едновременно с това в цял Китай активно се организират вокални конкурси и оперни фестивали, предоставяйки възможности за представяне на нови произведения и нови стилове на пеене, ускорявайки популяризирането и развитието на оперното и вокалното изкуство.

Научното изследване поставя солидна база за бъдещи теоретически и практически изследвания. От една страна, могат да се въведат интердисциплинарни подходи като акустичен анализ, лингвистика и когнитивна наука, за да се изследва количествено адаптивността на механизмите за вокализация на белкантото към характеристиките на китайската фонология и рима, като по този начин се валидира и усъвършенства теоретичната рамка на „фонология и римова хармония“. От друга страна, е

необходимо да се провеждат преподавателски експерименти и казуси, за да се оцени ефективността на новите методи на преподаване (като дигитално подпомогнато обучение и хибридни интердисциплинарни курсове) в реални класни стаи, а учебната система трябва непрекъснато да се подобрява въз основа на обратна връзка. Международното развитие на китайската вокална музика също поставя нови изисквания. Международните сравнителни изследвания трябва да се засилят и да се води диалог с опита на други източноазиатски вокални традиции (като тези в Южна Корея и Япония), за да се черпи от пътищата и опита на вокалната интеграция в различни културни контексти.

Много важно е бъдещите изследвания да се фокусират върху пътищата за подкрепа и популяризиране на макро ниво. Изследването предлага да се проучи как да се оптимизира разпределението на образователните ресурси от гледна точка на политиката, като например създаване на фонд за изследвания и разработки в областта на вокалните технологии, изграждане на международна платформа за сътрудничество в областта на изпълнението и подобряване на системата за сертифициране на професионални оперни певци.

В обобщение, бъдещите изследвания трябва да се фокусират върху посоката на развитие, съчетаваща теорията с практиката и давайки еднаква тежест на вътрешното и международното развитие. Чрез институционална подкрепа и въвеждане на научни и технологични средства, ще се насърчи новата жизненост на китайското вокално образование и оперно изкуство в световните тенденции на изкуството и ще се култивира ново поколение оперни таланти с национално самочувствие и международна визия.

ПРИНОСНИ МОМЕНТИ НА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД

1. Настоящото изследване за първи път системно проследява и интерпретира различните посоки и форми на въвеждане на италианското белканто в Китай, разгледани от историческа и културна перспектива. Проучването изяснява целия процес на въвеждане, усвояване и локализиране на белкантото, като създава цялостна аналитична рамка за разбиране на динамичното взаимодействие между китайската и западната вокална традиция.
2. Изследването въвежда оригинален модел, който съчетава културните и вокално-техническите аспекти на пеенето, като разкрива механизма на адаптация на белкантото към фонетичната структура на китайския език. Разработен е интеграционен път, основан на взаимодействието между дишане, резонанс, глас и ритъм, който полага теоретичните основи за хармонично съчетаване на белкантото с националните певчески традиции.
3. Изследването въвежда нова концепция за двупосочно развитие – „белканто, обогатено с етнически елементи“ и „етническо пеене, повлияно от белканто“. Чрез съпоставителен анализ на вокалната техника, тембровите особености и сценичното поведение, трудът идентифицира и теоретично обосновава взаимодопълващия се характер на двата хибридни стила. Така се внася нов принос в разбирането на процесите на взаимно влияние и интеграция между китайската и западната певческа традиция.
4. Изследването предлага нови методологични принципи за локализация на белкантото, изведени чрез анализ на художествени песни и оперни арии. В рамките на този подход са формулирани насоки като „комбинация между звук и рима“ и „мелодия, следваща словото“, които преодоляват противоречието между плавността на белкантото и интонационните особености на китайския език. По този начин трудът допринася за обогатяване на методологията на междуезиковото вокално изпълнение, създавайки практическа основа за адаптиране на западните певчески техники към китайската фонетика и музикална естетика.
5. Изследването систематизира и проследява етапните промени в развитието на вокалното образование в Китай от началото на XX век до днес, като разкрива пътя на белкантото – от неговото първоначално въвеждане до пълното му локализиране в националната педагогическа традиция. Въз основа на този анализ е реконструирана обучителната рамка, която утвърждава белкантото като основен компонент в професионалното вокално обучение и отразява синтеза между западните и китайските образователни модели. Трудът допринася за задълбочаване на разбирането за еволюцията на вокалната педагогика в Китай и ролята на белкантото в нея.
6. Изследването предлага стратегическа визия за усъвършенстване на системата на вокалното образование в Китай, основана на институционален и технически анализ. Формулирани са препоръки за подобряване на учебните

модели, насърчаване на международния обмен и въвеждане на интелигентни технологии в обучението, които целят повишаване на ефективността и конкурентоспособността на съвременното вокално изкуство. Трудът допринася за очертаване на теоретичната и практическата рамка на бъдещото развитие на китайската вокална педагогика в условията на глобална интеграция.

ПУБЛИКАЦИИ ПО ТЕМАТА НА ДИСЕРТАЦИЯТА

1. Джан Чутиан, Някои по-важни аспекти, характеризиращи процеса на разпространение на изпълнителския стил белканто в китайското вокално изкуство. В: „Multidisciplinary Journal of Science, Education and art“, ISSN 1313 – 5236. ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград, 2024. с. 471-475.
2. Джан Чутиан. Съвременни тенденции в развитието на китайското оперно изкуство . В: Музика, мултимедия, култура. Бр. 1. УИ „Св. Климент Охридски“. София. 2024. с. 82-90.
3. Джан Чутиан, Посоки на интегриране на италианското белканто в китайското оперно изкуство. В: „Multidisciplinary Journal of Science, Education and art“, ISSN 1313 – 5236. ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград, 2025. с. 616-622.
4. Джан Чутиан, Образователни аспекти в развитието и утвърждаването на китайското белканто от 30-те години на XX век до края на XX век. В: „Multidisciplinary Journal of Science, Education and art“, ISSN 1313 – 5236. ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград, 2025. с. 623-629.

**SOUTH-WEST UNIVERSITY
„NEOFIT RILSKI“
BLAGOEVGRAD
FACULTY OF ARTS
DEPARTMENT OF MUSIC**

Chutian Zhang

**INFLUENCE OF ITALIAN BEL CANTO ON
CHINESE OPERA ART AND VOCAL TRAINING**

ABSTRACT OF PhD THESIS

for the award of the degree of Doctor

scientific field: 8. Arts

Professional field: 8.3. Music and dance art

Doctoral programme: 8.3. „Theory and Practice of Performing Arts“

Research Supervisor:
Prof. Dr. Sci. Rumén Poterov

Blagoevgrad, 2026

The dissertation was discussed at a meeting of the Music Department held on 16.05.2026 and proposed for public defense by the Department of Music at the Faculty of Arts of the South-West University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad.

The dissertation contains: introduction, three chapters, conclusion and appendices. It was developed in a total volume of 295 pages. The bibliography includes 95 sources. Applications are presented in 21 pages.

The public defense of the dissertation will be held on 09.05.2026 at 10.00 a.m. in Hall No 571 A, Building No 1 of the SouthWest University "Neofit Rilski" - Blagoevgrad, before a scientific jury. The defense materials are available at the office of the Department "Music", Building No 1 of the SouthWest University "Neofit Rilski" – Blagoevgrad.

CONTENT

INTRODUCTION	5
CHAPTER 1. Characteristic of Chinese vocal art and influence of italian bel canto style	9
1.1.Chinese Vocal Tradition in Cultural-Historical Context	9
1.1.1.Traditional singing culture until the beginning of the twentieth century.....	9
1.1.2.Rise of national vocalism since the early twentieth century.....	10
1.2. Influence of Bel canto performance style of Chinese vocal art	10
1.2.1. Italian Bel canto – characteristics and impact on European national vocal schools.....	10
1.2.2. Prevalence of the Bel canto in Chinese vocal music	10
1.3.Artistic styles in Chinese national vocal music.....	11
1.3.1.General characteristics of singing styles	11
1.3.2. Integrative possibilities between Bel canto and Chinese singing styles	12
CHAPTER 2. The bel canto performance style in Chinese opera and vocal training.....	12
2.1. The bel canto style in opera performance	12
2.1.1 Stages of development, in the context of the concept of operatic mastery	12
2.1.2. Directions of integration of Italian bel canto into Chinese opera art	13
2.2. Influence of Italian bel canto on Chinese vocal training.....	13
2.2.1. Chinese vocal technique before the 1930s	13
2.2.2. Rise of Chinese bel canto teaching from the 1930s to the end of the 20th century.....	14
2.3. Characteristics of vocal techniques and methods for mastering Italian bel canto.....	14
2.4. Defining directions in the development of Chinese opera art and training since the beginning of the 21st century.....	15
2.4.1. Current state of development of Chinese opera art	15
2.4.2. Directions for stimulating vocal education and performing arts	15

CHAPTER 3. Analysis of the possibilities for applying the bel canto performance style to vocal samples from Chinese music	16
3.1. Vocal works of classical Chinese art song and opera up to the mid-twentieth century	16
3.1.1. Bel canto, mixed ethnic singing style (美声混民族演唱风格) - "Three Repetitions of the Yangguan Tune" 《阳关三叠》 from the repertoire of tenor Jiang Jiaqiang (姜嘉锵)	16
3.1.2. National mixed bel canto singing style /民族混美声演唱风格/ - I live at the Yangtze River's Head" 《我住长江头》	17
3.1.3. Duet from the opera 《草原之歌》 ("Song of the Grassland ") - "Your Heart Is Linked with Mine " 《你的心牵着我的心》	17
3.2. Performance Characteristics of Samples of Classical Chinese Art Songs and Operas after the Mid-20th Century	19
3.2.1. Mooring by Maple Bridge at Night 《枫桥夜泊》 - (A song after the Cultural Revolution) – bel canto features.....	19
3.2.2. The Song of the Yue People 《越人歌》 - National features of the early 21st century bel canto technique.....	21
3.2.3. "Oh, Woman" - an aria from the Opera " <i>The Yuan Ye</i> " (咏叹调 "哦, 女人"选自歌剧《原野》) - bel canto in the national opera art after the Cultural Revolution	21
3.2.4. "Love Will Always Be There" ("爱永在") - an aria from the Opera " <i>Yimeng Mountain</i> " 《沂蒙山》 - the bel canto style in early 21st century opera	22
Conclusion	23
Contributory moments of the dissertation work	27
Publications on the topic of the dissertation	28

INTRODUCTION

The historical path of the emergence and development of Italian bel canto and its gradual stylistic formation corresponds to the process of its gradual spread, influencing the development of various national opera schools, including Chinese opera art and vocal training. Naturally, the integration and establishment of the Italian bel canto singing style in China has been a long and difficult journey, starting with the first immature attempts and problems, mainly related to the phonetic peculiarities of the Chinese language, the assimilation of the peculiarities of traditional forms and vocal techniques characteristic of different types of traditional singing (folk, recitative songs, and varieties of Chinese opera), as well as the contradictions between the supporters of the old, traditional methods of vocal training and the new ones, leading to the formation of Chinese academic vocal art. The path of penetration and establishment led to the formation of the Chinese type of bel canto, which not only borrowed the vocal techniques and teaching methods of Italian bel canto, but also linked them to the national singing tradition.

Chinese scientific literature offers a rich variety of studies addressing various issues related to bel canto and the development of Chinese opera. Some of these studies examine certain aspects of the historical development of traditional Chinese vocal music, such as "The Development Trajectory of Chinese Vocal Art" (中国声乐艺术的发展轨迹) by Zhou Xiaoyan /周小燕/ and "Practice and Research on the Singing Diversity of Chinese National Vocal Music" (中国民族声乐演唱多样性的实践与研究) by Huang Qian /黄茜/. There are more studies (albeit incomplete) on certain issues of vocal technique, such as breathing, resonance, range division, range transition, range expansion, falsetto singing, and articulation techniques used in vocal training, etc. For example, there is "On the Art of Singing" (论歌唱艺术) by Huang Youkui /黄友葵/, "The Art of Singing" (歌唱艺术) by Zhao Meibo /赵梅伯/, "Shaping the Cavity through Diction" (以字行腔) by Ying Shangneng /应尚能/, "Vocal Basics" (声乐基础) by Zhou Xiaoyan, "Shen Xiang Vocal Teaching Art" (沈湘声乐教学艺术) by Shen Xiang /沈湘/ and "Jin Tielin Vocal Teaching Method" (金铁霖声乐教学法) by Jin Tielin /金铁霖/. An important aspect addressed in these theoretical works is related to the so-called

"mixed voice" /混声/, that is, the combination of true voice and falsetto through smooth transitions in register, which is one of the most important characteristics of bel canto vocal technique. Research on Chinese bel canto can be summarized into the following directions: common problems in the context of vocal education (Zhou Xiaoyan, Yao Yao /姚瑶/); bel canto singing style in the modern education system (Ma Qiuhua /马秋桦/); the origin, characteristics and spread of bel canto in China (Zhang Yanlin /张艳琳/, Li Wei /李玮/); the interactive form of bel canto and traditional singing styles (Zhang Yanlin); the similarities and differences between national singing styles and bel canto (Zhang Xudong /张旭东/, Meng Xinyang /满新颖/, Wang Xuemin /王雪敏/) and the established vocal teaching system (Zhou Xiaoyan, Shen Xiang, Li Shuangjiang /李双江/, Jin Tielin).

Research on Chinese opera can be summarized into the following directions: the development history of Chinese opera (Man Xinyi); Chinese opera performances (Sheng Wen /盛雯/, Zhang Qiang /张强/, Li Zijun /李梓郡/) and Chinese opera singing style (Yang Quanhai /杨全海/, Wang Nan /王楠/).

Most researchers link the development of Chinese opera to the classification of general history, which leads to an incomplete understanding of the various opera concepts, consciously or unconsciously ignoring certain essential details relevant to Chinese opera development. In the classifications, the development of vocal art includes two main periods: the first, related to the rule of the various dynasties, and the second, after 1911, with the founding of the Republic of China and the new state structure, including the corresponding sub-stages.

The need for a more detailed study of the process of integrating Italian bel canto into Chinese opera art and the problems accompanying vocal training, arising from the peculiarities of the Chinese language will help to create a solid theoretical foundation, outlining the contemporary directions for the development of Chinese opera art and vocal training, and will contribute even more fully to their successful integration into the world cultural fund. All this determines the relevance of the present study, which, through the lens of historically conditioned factors that have contributed to varying degrees to the integration of Italian bel canto into Chinese opera art, in the context of the socio-cultural conditions that have changed at certain stages, highlights not only the defining directions in this process, but also the accompanying

problems and ways of solving them, an important part of which directly correspond to the issues of vocal training.

Aim of the research:

to trace the influence of Italian bel canto on Chinese opera and the directions of integration in vocal art, and through the analysis of selected artistic examples from different periods, to highlight the main problems of adaptation by revealing the peculiarities of interaction with the linguistic, aesthetic, and cultural characteristics of the Chinese vocal tradition.

Subject of the research: is contemporary Chinese opera art and education, in the context of their interaction with the Italian bel canto tradition.

The subjects of the research are:

the vocal-technical, pedagogical, and performance characteristics that characterize the process of integrating the Italian bel canto style into the Chinese vocal tradition and their specific expression in examples from the art song and opera repertoire.

This goal sets the following **TASKS**:

1. Analyzing the Chinese vocal tradition in a cultural and historical context before and after the beginning of the 20th century and identifying the most important factors that contributed to the spread of bel canto in Europe;
2. Studying the prerequisites for the penetration and spread of Italian bel canto in China and its influence on the development of opera and vocal art and training;
3. Analyzing the directions of influence that Italian bel canto has had on the formation of Chinese vocal-operatic methodology and the development of vocal technique and overcoming the problems associated with the phonetic peculiarities of the Chinese language;
4. Studying and analyzing contemporary trends in the development of Chinese opera art, relevant to the forms of diversification and innovation in stage performance, compositional creativity, and vocal education;
5. Identification of the most important problems and ways to overcome them in the contemporary stage of development of Chinese opera art and education, in the context of the formation and preservation of national cultural identity;
6. Conducting an artistic and vocal-technical analysis of specific examples from the opera and song repertoire, in the context of the possibilities for

applying the bel canto technique, with a view to the peculiarities of the Chinese language.

The research methods stem from the specifically formulated scientific objective and the tasks set for resolution, namely: ***Bibliographic analysis; Historical-theoretical; Comparative method; Method of vocal-structural and interpretative analysis; Method of comparative phonetic-acoustic analysis and Method of interpretative and artistic-aesthetic analysis of vocal-emotional expression.***

The qualitative methods thus identified provide opportunities not only for defining specific problems arising in the process of performing arts, but are also considered in a pedagogical context, aimed at mastering bel canto and the specific difficulties arising from the peculiarities of the Chinese language. This allows for a two-way analysis of these problems with a view to formulating future guidelines for the development of Chinese opera art and training, proposing innovative approaches based on practice, and outlining perspectives and problems beyond the scope of this study that await theoretical and practical resolution.

The methods mentioned are closely related to the scientific objective of the dissertation and make it possible to cover in their entirety various aspects of the connection between bel canto and the Chinese vocal tradition – cultural-historical, vocal-technical, pedagogical, and analytical-performance.

For this reason, based on the subject and object of this scientific study, both general scientific and specific specialized methods are used, through which a multi-layered approach is implemented in theoretical analysis, empirical observation, and artistic result.

CONTENT OF THE DISSERTATION

FIRST CHAPTER. CHARACTERISTIC OF CHINESE VOCAL ART AND INFLUENCE OF ITALIAN BEL CANTO STYLE

1.1.Chinese Vocal Tradition in Cultural-Historical Context

For the clarification of the processes related to traditional song creation and for highlighting the main lines characterizing its development in the context of cultural interweaving and mutual influences throughout the centuries, and based on the major determining factors, a summarized periodization has been compiled. This periodization systematically traces the most important features of the singing tradition that form the foundation of the modern development of vocal art after the beginning of the 20th century. The starting point in its composition lies in the socio-social relations, and in this regard, two main periods have been distinguished: up to the beginning of the 20th century (the dynastic period) and from the beginning of the 20th century onward (the republican period). In the present periodization, not all stages characterizing the separate periods are examined, but only those whose cultural development has had a significant impact on the singing tradition.

The defined periods are characterized by a common tendency in the development of the vocal tradition—its renewal under the influence of ongoing cultural exchange, which, during the first period, was most significantly shaped by the Silk Road. In the transition to the second period, and especially at its beginning, this tendency intensified considerably, driven by two main factors: initially, through missionary activity, and later, through the involvement of musicians and educators of various nationalities.

1.1.1.Traditional singing culture until the beginning of the twentieth century

At the beginning of this paragraph, a brief analysis is made of the development of national vocal art, tracing its path from its emergence as a syncretic genre to its establishment as an independent one, as well as the influence of Daoism and Confucianism. The contribution of Western missionaries is emphasized, as it was thanks to them that the foundations of modern vocal education were laid. All of this, to one degree or another, has influenced Chinese musical art, breaking its closed boundaries and opening it to the world.

1.1.2. Rise of national vocalism since the early twentieth century

The 20th century marks the beginning of an intensified cultural exchange, carried out along two main lines.

The first line was through education — with the return of Chinese students who had studied abroad (in Japan, the United States, Europe, and elsewhere) and the establishment of the genre of the school song (学堂乐歌) through both original and adapted compositions.

The second line was through foreign musicians — teachers and performers from Russia, Italy, Germany, and other countries. It is important to note that many of them were singers, and it was precisely they who continued the work of the Western missionaries (active since the mid-19th century), creating conditions for the spread of the Western singing manner, and more specifically, for the mastery of the Italian vocal style.

This paragraph examines the most important stages accompanying the development of national vocal art and the gradual introduction and establishment of Italian bel canto.

1.2. Influence of Bel canto performance style of Chinese vocal art

The process of the spread of Western music in China inevitably began to influence the vocal art, leading to its gradual transformation and the formation of a different attitude in keeping with the aesthetics of the modern Chinese people. The reasons for this must be sought in the peculiarities of the vocal technique of the Italian Bel canto and its gradual spread, leading at one point to its penetration and establishment in China.

1.2.1. Italian Bel canto – characteristics and impact on European national vocal schools

In order to trace the process of Italian bel canto's penetration into Chinese opera art and to clarify the specific influences exerted by various European opera schools, this section examines the most characteristic features of those schools on which the bel canto style has had the strongest influence—the French, German, and Russian vocal schools, through which bel canto entered and established itself in Chinese opera.

1.2.2. Prevalence of the Bel canto in Chinese vocal music

As a result of the various ways in which it penetrated and spread, bel canto in China is distinguished by its synthesizing character, and this

paragraph outlines the specific ways in which this is achieved. First, through the creative performances and pedagogical activities of singers, composers, and conductors from Italy and other national schools, including Russia. Second, through Chinese singers who received their education in Italy and other Western countries. Different factors have been dominant at different times, but all of them together have contributed to the spread of bel canto in Chinese vocal art.

1.3.Artistic styles in Chinese national vocal music

In characterizing artistic singing styles, Guo Weiping's classification is used, which makes it possible to trace (albeit in a generalized way) the forms of integration between different singing styles and foreign influences that have had an impact on the development of contemporary forms of Chinese vocal art. Based on this classification, the most important features of the individual styles are analyzed.

1.3.1.General characteristics of singing styles

Ethnic folk style. This includes traditional singing, including songs and dances, primitive chants passed down from generation to generation through oral tradition.

Traditional opera 传统戏曲（曲艺）风格 - a genre unique to Chinese culture, whose plots are borrowed from people's everyday lives or are epic-heroic in theme, with a singing style typical of traditional songs.

National traditional ethnic singing style, representing a fusion of different ethnic singing styles, combining the characteristics common to traditional singing - opera, folk art and various folk songs.

Modern national modern ethnic singing style - the academic type of singing, formed under the influence of the Western opera singing style.

Mixed type, with two varieties: ***Bel canto mixed ethnic singing style and National mixed bel canto.***

Popular singing and National pop style.

Bel canto.

The different styles define the three main directions of development of Chinese vocal art. The first is aimed at preserving traditional singing styles, the second - searching for hybrid singing styles, between tradition and Western influence, and the third is entirely influenced by Western singing styles, but an important difference is the desire not to seek literal copying,

but to find ways to naturally blend the new into the national, which gives a special color to the sound.

1.3.2. Integrative possibilities between Bel canto and Chinese singing styles

The integration of the bel canto singing style into some traditional singing styles involves the use of certain techniques that influence the overall process of sound formation and sound extraction, as well as the artistic parameters of performance—the bel canto breathing technique, resonance, and overall timbre, ensuring that *bel canto, mixed ethnic singing style, and national mixed bel canto singing style* achieve greater emotional impact, which also affects overall vocalization, articulation, and diction.

CHAPTER 2. The bel canto performance style in Chinese opera and vocal training

2.1. The bel canto style in opera performance

In view of the thematic focus of this study, the influence of the bel canto style on opera art is analyzed in greater depth, with the various stages of this process being identified and the degree of connection and its dimensions with the national tradition being characterized.

2.1.1 Stages of development, in the context of the concept of operatic mastery

The three main stages are analyzed in detail: *the initial stage of implementation in opera art and education* (from the end of the 19th century to the middle of the 20th century); *the stage of incorporation* (1950s–1970s) *and reform and experimentation* (1980s to present).

While the first stage is characterized by variable dynamics under the influence of various factors, resulting from changing cultural policies over the years, the second stage—the establishment of bel canto—goes through two sub-stages: the first, intense until the mid-1960s, and the second characterized by stagnation under the influence of certain ideological factors. The third stage (from the 1980s) is characterized by the intensified process of integrating bel canto into Chinese vocal art, reforming and experimenting in compositional creativity, towards the

formation of a national identity that can be successfully integrated into the global cultural space.

2.1.2. Directions of integration of Italian bel canto into Chinese opera art

In analyzing the individual directions, based on the stages outlined in paragraph 2.1.1, the "five-category method" presented by Ju Qihong /居其宏/ "five-category method," which was supplemented by an analysis of various opera works, providing a more detailed and clear picture of the characteristics of the process at each stage. The introduction and establishment of the Italian bel canto singing style in Chinese opera is a process that has undergone various social, cultural, and political challenges and can be defined as adaptation, assimilation, and integration, as an expression of the desire to transform Chinese opera into a cultural phenomenon.

2.2. Influence of Italian bel canto on Chinese vocal training

This paragraph analyzes the main stages: The first – from the mid-19th century to the early 1930s; The second – from the early 1930s to the early 1950s; The third – from the early 1950s to the early 1980s; The fourth – from the early 1980s to the end of the 20th century; and The fifth – from the beginning of the 21st century (discussed in more detail in paragraph 2.3).

2.2.1. Chinese vocal technique before the 1930s

The period before the early 1930s was strongly influenced by missionary schools, saw the creation and popularization of school songs, and finally led to the establishment of professional educational institutions, which gradually began to offer vocal arts as a major.

The introduction of Italian bel canto and its influence on vocal training methods, as a result of the teaching activities of various foreign pedagogues, including the development of opera, led to the establishment of vocal singing majors at various universities, which marked the beginning of professional training.

Undoubtedly, the most important contribution was made by foreign teachers, whose pedagogical concepts were avant-garde at the time (for China), paving the way for the introduction and establishment of Italian bel canto, while Chinese vocal teachers played a very important role

in finding ways to combine bel canto with the peculiarities of the Chinese language. Together, they laid a solid foundation and outlined the main direction for the future development of Chinese vocal music.

2.2.2. Rise of Chinese bel canto teaching from the 1930s to the end of the 20th century

The rise of Italian bel canto in its educational context is examined up to the beginning of the 21st century. This period includes three stages:

Stage of system formation - from the early 1930s to the early 1950s;

The stage of localized integration – from the early 1950s to the early 1980s;

The stage of pluralistic openness – from the early 1980s to the end of the 20th century.

Each of these stages is examined in terms of: guiding principles, the contribution of specific teachers, institutional development, and historical significance.

While the stage of system formation was characterized by the initial efforts of foreign and Chinese educators to introduce bel canto and adapt it to the traditional vocal style, the stage of localized integration, distinguished by the structuring and institutionalization of training, aimed at adapting to different national traditions, the stage of pluralistic openness is linked to globalization, international exchange, and integration with different vocal styles and is direct evidence of the right direction in building the national characteristics of bel canto vocal training in China.

2.3. Characteristics of vocal techniques and methods for mastering Italian bel canto

Adapting the Chinese vocal tradition to bel canto singing is, in essence, a challenge dictated by the possibilities of achieving a balance between the intonational-tonal Chinese pronunciation and the intonational-melodic peculiarities of Italian bel canto, most generally referring to legato phrasing and emotional-dynamic nuance (from an aesthetic point of view).

The directions of transformation and adaptation to the peculiarities of the bel canto technique are analyzed in detail with regard to: the transformation of syllable structure, phonetic pronunciation, and Chinese tones (intonation). The issues of cross-cultural integration of breathing

techniques and reformulation of the definition of traditional concepts of sound interpretation and emotional expression are also discussed.

Based on all this, the main methods of adaptation, integration strategies, and basic educational guidelines are defined.

2.4. Defining directions in the development of Chinese opera art and training since the beginning of the 21st century

2.4.1. Current state of development of Chinese opera art

The development of Chinese opera in the 21st century reveals various dialectical trends: on the one hand, there is a serious process of creating new creative products, and on the other hand, there are problems corresponding to high artistic quality. The search for new technological solutions to enrich the palette of means of expression often shifts the focus of opera art away from content.

The future sustainable development of national opera is linked to three key aspects:

1. Formation of a theoretical system – sustainable and effective, which will serve as a guideline for the development of contemporary creative practice;
2. Implementation of a "gradient" mechanism for the professional training of young opera personnel, covering all levels of education, in order to overcome the current shortcomings in arts education;
3. Building an interregional network in an innovative context to support the distribution and exchange of creative resources between different cultural and geographical centers.

2.4.2. Directions for stimulating vocal education and performing arts

The modernization of vocal education and opera performance art should focus on the use of digital technologies, interdisciplinary integration, teacher training, the modernization of teaching methods, and international cooperation. The achievement of these goals cannot be viewed solely as a direction for the activities of certain educational institutions, but also requires the creation of a special support policy at the national level: including the creation of a fund for research and development of vocal technologies, the creation of an international platform for cooperation in the implementation and improvement of the certification system for professional opera singers. Only through

systematic strategic planning can we achieve the organic unity of traditional cultural heritage and global trends in art.

The processes in the development of Chinese opera art and education since the beginning of the 21st century can be defined as processes of strategic reorientation, influenced by cultural changes in the world, requiring a balanced approach between identity and innovation, whereby contemporary conditions demand the formation of a new model of development. This cannot be viewed solely as a process of adaptation, but above all as a direction for the formation of a new cultural framework that integrates national art with the global.

CHAPTER 3. Analysis of the possibilities for applying the bel canto performance style to vocal samples from Chinese music

The focus of the study in this chapter is on the practical investigation of the possibilities for applying the bel canto performance style in specific examples of Chinese vocal music.

3.1. Vocal works of classical Chinese art song and opera up to the mid-twentieth century

This section examines vocal samples from the repertoire of established Chinese singers in order to analyze how they integrate the bel canto style with traditional Chinese vocal aesthetics. This also determines the direction of the analysis, which focuses on the technical aspects of their approaches, linguistic articulation, and stage presence, and on this basis, identifies the specific features of their synthetic style.

3.1.1. Bel canto, mixed ethnic singing style (美声混民族演唱风格) - "Three Repetitions of the Yangguan Tune" 《阳关三叠》 from the repertoire of tenor Jiang Jiaqiang (姜嘉锵)

Jiang Jia-qiang's interpretation of "Three Repetitions of the Yangguan Tune" is a model for integrating bel canto techniques with traditional Chinese vocal music, through which he points to one of the paths for the development of national vocal art, namely: combining the "摇" singing style of Chinese opera, the "Yinnao" technique, the Guqin technique, Dantian Qi, and head cavity resonance, balancing the four tones of Chinese and bel canto melodies, and achieving semantic clarity and smooth phrasing by compressing

consonants and lengthening vowel sounds. All of this contributes to heightened emotional expressiveness, while dynamic variation and tempo freedom further enhance the dramatic structure. His approaches to technical integration do not in the least have a negative impact on classical Chinese poetry and its deep philosophical and aesthetic meaning; on the contrary, they help to transform it into a model for intercultural vocal practice and can be seen as a successful example of the integration of scientific principles into national vocal art and education. All this contributes to the formation of the global image of the Chinese vocal tradition and is considered an important element in achieving international recognition.

3.1.2. National mixed bel canto singing style /民族混美声演唱风格/ - I live at the Yangtze River's Head” 《我住长江头》

The national mixed bel canto singing style is one of the innovative forms of Chinese vocal art, integrating the technical system of bel canto with the traditional Chinese singing tradition, whereby Chinese original songs or their adapted versions acquire a new emotional and artistic appearance.

Shi Yiji's interpretation can be seen as a benchmark for a balanced approach to combining bel canto and Chinese vocal tradition. From a technical point of view, we can talk about a skilful combination of the characteristics of breathing, resonance and melodic line typical of the bel canto style with an emphasis on the meaning of the words, highlighting their meaning and seeking a natural timbre characteristic of the tradition. On a cultural level, this fusion of two different styles of expression fully corresponds to the expression "harmony in diversity" /中西合璧/, which is at the heart of making Chinese vocal art accessible to the world.

From this perspective, Shi Yiji's specific interpretation cannot be viewed solely as art, but also as a guide for young singers, for the contemporary direction relating to the future vision that will allow traditional Chinese vocal art to be perceived and viewed in a global context.

3.1.3. Duet from the opera 《草原之歌》 ("Song of the Grassland ") - " Your Heart Is Linked with Mine " 《你的心牵着我的心》

The focus of research interest in this dissertation on the opera Song of the Grasslands is dictated by several circumstances: it is the first opera to emphasize the ethnic culture of a specific national minority, expressed in: the inclusion of traditional melodies and musical instruments; a focus on

the personal human experiences of a particular community, the connection with nature, and all this unfolding in the context of the love sufferings and longings between two young people, which makes it more accessible/universal/to understand (unlike the operas created during this period, which emphasize class contradictions, and last but not least, because this opera embodies national unity in the search for ethnic harmony.

The tenor part in the duet "Your Heart Attracts My Heart" 《你的心牵着我的心》, performed by tenor Li Huan, is a striking example of the use of the *bel canto* technique and is expressed in the way he controls his breathing, the smooth construction of the melodic lines and musical phrases, resonance, and skillful alternation between head and chest voice, depending on the recreation of a particular emotional state and the power of the sound, achieving the finest dynamic nuances, all of which work in sync to reveal the inner world of the main character.

Structurally, the opera follows the tradition characteristic of many genres, using the duet form to reveal different emotional states, and in this sense, the analyzed duet "Your heart attracts my heart" is not just part of the structure, but a vivid example recreating the spiritual world of the main character. The *bel canto* technique used by tenor Li Huan further contributes to the more complete revelation of Abuz's state of mind. At the same time, Li Huan manages to preserve the semantic clarity of the Chinese language and provides a vivid example of how *bel canto* can be linked to the Chinese language.

In addition, Li Huan follows the principles of pronunciation and emotional expression in traditional opera: that is, following the basic requirements of traditional opera "correct pronunciation and rounded tone" - 字正腔圆 and "expressiveness of voice and emotion in one" - 声情并茂. He combines emotional needs to achieve a balance between sound and emotion.

All three singers have a connection to traditional singing, but the degree of influence varies: Jiang Jiaqiang - 姜嘉锵, as "the first person to sing Chinese classical poetry," relies heavily on the study of ancient poetry and the sound technique "摇" of opera and has the deepest degree of

traditional integration; Shi Yijie - 石倚洁 preserves the implicitness of traditional emotions ("meaning beyond words"/意在言外/), focusing on the continuation of the emotional core; Li Huan - 李幻 continues the principle of "correct pronunciation and rounded tone" /字正腔圆/ of traditional opera, combined with Tibetan musical elements, and the traditional expression is more oriented towards the ethnic scene.

Similarities and differences: All three singers embrace the fusion of "bel canto-traditional" style as a foundation, focusing on the clarity of Chinese intonation, pronunciation, and emotional expression. The difference lies in the stylistic direction: Jiang Jiaqiang is "bel canto mixed ethnic singing style" (bel canto technology leads to the integration of ethnic techniques), Shi Yijie is "national mixed bel canto singing style" (ethnic emotions lead to the integration of bel canto tension), and Li Huan is "bel canto in opera art" (bel canto technology supports dramatic expression).

Degree of application of bel canto techniques: Jiang Jiaqiang has the highest degree of technical integration (vibrato, resonance, and legato are fully integrated); Shi Yijie focuses on the emotional externalization of breathing and resonance; Li Huan uses diaphragmatic breathing, resonance conversion, and coherence techniques to support dramatic tension, and the technical aspect is more pronounced.

3.2. Performance Characteristics of Samples of Classical Chinese Art Songs and Operas after the Mid-20th Century

The analyzed works are divided into two groups: the first group consists of works created immediately after the Cultural Revolution, and the second group consists of works created since the beginning of the 21st century. This makes it possible to trace how a genre, placed in different historical and cultural contexts, changes in terms of its means of expression and how this affects the possibilities for applying the bel canto technique in vocal performance.

3.2.1. Mooring by Maple Bridge at Night 《枫桥夜泊》 - (A song after the Cultural Revolution) – bel canto features

The art song "Docking at Maple Bridge at Night" 《枫桥夜泊》, composed after the Cultural Revolution, demonstrates the composer's

approach of combining ancient classical poetry with contemporary musical means of expression—a freer harmonic development, including richer/colorful chords, which leads to an intensification of the feeling of sadness, lyricism, and mystery in places, all of which leads to a mixed sound – both national and European. The melody, rhythm, range, and dynamics follow the poetic spirit of the classical poem, and this influences their characteristics—a smooth, cantilen melody, rhythm, and pauses symbolize the life of the river and the overall picture of the night landscape, the range and dynamics corresponding to the poetic text depending on whether it expresses sadness or a certain degree of tension. In view of this, it can be determined that one of the main problems in performing this song is stylistic – requiring not only a certain degree of vocal skill, but also an adequate cultural interpretation, i.e. the singer must be aware of the symbolism in classical poetry, with its deeply philosophical and emotional essence.

The main problems facing the singer are not limited to vocal skills, but also to stylistic synthesis, viewed from the perspective of technique, namely: combining the *bel canto* style with the Chinese tradition, which is distinguished by its more recitative character, taking into account the meaning of the words, which is more natural and refined. The ability to merge these two approaches into an indivisible whole determines the other main problem, namely, *bel canto* to help reveal the subtle and hidden poetry of classical Chinese poetry, because in it emotions are not always expressed directly and in order to convey the appropriate feeling, the singer must convey it through their performance, without seeking to reveal it "obviously."

From a technical point of view, the interpretation of the song requires prior practice of certain problematic moments, including breathing exercises for complete control over the voice and achieving subtle expressiveness, reciting the text to achieve clear diction and articulation, in order to understand and feel the poetic rhythm, rounded tone achieved thanks to *bel canto* and ensuring smoothness and beauty in singing, which is difficult in terms of combining smooth and fluid singing with clear articulation of words. Achieving all this, in the context of the song in question, already directs the technical aspect of singing towards the philosophical-emotional. With clear diction, controlled rounded sound, smoothly flowing sounds, and the conscious influence of the text over the

melody, the singer now "paints" a picture that makes the listener hear the silence of the night, the movement of the river, the ringing of bells, and the overall emotion of the landscape.

3.2.2. The Song of the Yue People 《越人歌》 - National features of the early 21st century bel canto technique

Performing "The Song of the Yue People" poses significant challenges for singers: maintaining a soft and rich tone in keeping with the bel canto style, while preserving the ethereal and delicate nature of the timbre derived from ancient Chinese poetry; balancing the requirements for achieving harmony between the vocalization and the rhyme of Chinese music and expressing subtle emotions within a moderate rubato, without disrupting the overall tempo and structure of the song. These challenges for the singer, although complex, can be overcome through systematic training and targeted technical corrections.

A prerequisite for overcoming the technical and artistic challenges facing the singer is finding a balance and integrating bel canto techniques with the essence of traditional Chinese singing styles. The singer must adapt their vocal techniques appropriately to the artistic concept of the song, which involves controlling the depth of the timbre, precise articulation of words and rhymes, careful attention to rubato in the context of emotion, and achieving sonic harmony with the piano accompaniment. All this leads to a fusion of Eastern and Western singing styles in a way that preserves the traditional characteristics of the song while providing opportunities to unleash the expressive power of bel canto.

3.2.3. "Oh, Woman" - an aria from the Opera "*The Yuan Ye*" (咏叹调 "哦，女人"选自歌剧《原野》) - bel canto in the national opera art after the Cultural Revolution

The aria "Oh, Woman" from the opera "Yuan Ye" presents many challenges for bel canto interpretation, but these can be effectively overcome through a systematic approach. The wide range of lyrical phrases requires the singer to maintain vocal consistency and resonance during rapid changes in pitch, while maintaining sufficient breath support. The four tones of the Chinese language must be integrated with the principles of bel canto in a way that does not disrupt the smooth flow of the voice.

Excessive pursuit of resonance can weaken the dramatic power of the text. The emotional plane, in the context of the dramatic development, gradually shifts from "romantic passion" through "cruel reality" to "tragic helplessness." Failure to understand the peculiarities of these three basic emotional states when learning this aria can easily distort the psychological portrait of the character.

The core of the solution to the technical and artistic problems lies in the connection between: first, preliminary technical preparation, through the "chest and abdominal breathing method" and "humming" exercises, to achieve coordinated control of the respiratory support and resonance of the head cavity and to achieve consistency in the transition of the range and unity of timbre; Second, linguistic features, in the direction of establishing a pronunciation system of "sound and rhyme matching," in which reading Mandarin is an aid in determining the direction of the tone, then combining this with melody adjustment to achieve balanced clarity of consonants and resonance space for vowels; thirdly, emotional recreation based on dramatic development, awareness of the three basic emotional states - "love", "conflict" and "tragedy" - in order to achieve depth in the recreation of the psychological portrait of the main character.

3.2.4. "Love Will Always Be There" ("爱永在") - an aria from the Opera "Yimeng Mountain" 《沂蒙山》 - the bel canto style in early 21st century opera

The aria "Love Will Always Be There" poses numerous problems of a technical, linguistic, and emotional-recreational nature in bel canto interpretation, but these can be effectively overcome through targeted approaches. The most important thing in this case is to achieve a balance between bel canto and Chinese rhymes. Adhering to the principle of "technique serving emotion" can be achieved and expressed to the fullest extent in "Yimeng Spirit," namely, the recreation of the spirit of self-sacrifice and human warmth.

The main problems—the numerous ascending leaps in the vocal melody and the sustained high notes at the climax—require serious control over breath support, and the changes in tempo that heighten the dramatic tension further exacerbate the problems. The pronunciation of Chinese characters with combinations of vowels can lead to imbalance due to Italian

pronunciation rules, and the reflexive rhyme of the sound behind the nose (the end of the syllable) can easily be weakened by resonance, which will inevitably have a negative effect on semantic clarity.

The solution is related to breathing support and requires exercises to strengthen combined chest-abdominal breathing through diaphragmatic compression and rib expansion to stabilize melodic jumps and high tones. Optimizing the evenly distributed pronunciation of vowel combinations ensures clear pronunciation of each vowel. Maintaining a relaxed jaw during the reflexive rhyme (end of the syllable) of the sound – back-nasal ensures consistency and integrity from the initial consonant to the vowel and reflexive rhyme.

The pronunciation of the final consonant of the syllable is the most important part of the syllable.

Chinese vocal art has evolved from "technical imitation" to "systematic integration," whereby the bel canto technique has gradually become a means of cultural expression. Future efforts require further refinement of the articulation system of "harmony of sound and rhyme" and the dynamic balance of "emotion and technique" to promote the integration of the internationalization of national opera.

CONCLUSION

Scientific research emphasizes that inheriting and promoting national traditions, as well as studying Western vocal techniques, are not mutually exclusive, but rather complementary. This should be seen as an objective process of development, bringing new vitality to traditional vocal music practice. The use of bel canto teaching practices in relation to breath control, resonance, and timbre shaping opens up new horizons for Chinese vocal training. The targeted strengthening of diaphragmatic support and the improvement of the efficiency of vocal cord vibrations lead to an expansion of the singer's vocal range and assist in controlling sound volume. Through flexible coordination of head resonance and chest resonance, a richer timbre can be achieved while maintaining natural clarity. This study of the characteristics of integrating bel canto into Chinese vocal art can also be seen as a starting point for vocal music education, namely: preserving the charm of the national style while assimilating the advantages of established Western vocal techniques, leading to the development of a vocal music teaching system with distinctive national characteristics.

In the course of scientific research, it was found that the introduction of Italian *bel canto* in China took place in various ways—from the activities of Western teachers and opera tours of foreign troupes in China, to the return of Chinese students educated abroad, to the introduction of foreign language textbooks in local educational institutions. In this way, *bel canto* gradually began to develop in parallel with traditional Chinese vocal culture. Since the mid-20th century, vocal academies have introduced Italian and Russian vocal materials and hired foreign teachers, encouraging the localization of Western vocal techniques. In addition, scientific research has highlighted the fact that the numerous awards won by the new generation of Chinese vocalists at international competitions demonstrate the effectiveness of Chinese vocal education based on the *bel canto* approach and represent valuable knowledge for Chinese vocal pedagogy. The integration process should be viewed through the prism of the complementary nature of two different styles—the combination of traditional Chinese singing forms with the *bel canto* technique in a way that preserves both Chinese characteristics and the peculiarities of the foreign style. This is a concept that provides important guidelines for vocal composition and education, directing practitioners' attention toward linguistic and cultural adaptation when incorporating Western techniques in order to achieve organic unity between Chinese and Western vocal concepts.

The systematic framework for the integration of Chinese vocal music and *bel canto* proposed in the scientific study is constructed based on specific empirical observations—through my own practical observations as a singer and teacher and analysis of real cases, it is gradually developed in the context of the stylistic fusion being explored. Through step-by-step research and case analysis, this framework reveals the role and development of *bel canto* in the Chinese vocal system, providing a theoretical basis for improving vocal music teaching systems and innovative practices in opera. The classification method and analytical framework used in this scientific study also serve as a model for subsequent, future scientific studies in this direction, especially in the analysis of the integration of different singing styles with different intercultural elements. This will contribute to a more in-depth study of national vocal music by providing valuable theoretical and practical guidelines that serve not only the academic sphere but also the industry.

The results of the scientific research show that the integration of *bel canto* and traditional Chinese vocal music has led to many innovative ideas.

On a technical level, the relationship between *bel canto* and Chinese vocal phonology has been analyzed, with an important emphasis on the "combination of virtual and real" timbre control, evenly distributed pronunciation of vowel

sounds, and combined chest-abdominal breathing, in order to achieve a balance between the principles of bel canto and the rhythmic rhythms of the Chinese language. The Chinese ancient poetry art songs analyzed in the scientific study highlight the most important principles for applying the techniques of "runqiang" /润腔/ and singing in half voice (mezza voce), with the aim of skillfully balancing the "ethereal" quality of poetry with the "fullness" of bel canto. The arias analyzed in the third chapter of the scientific study, in terms of performance problems, show that overcoming them requires stable chest-abdominal support, combined with breath control, which helps to master the vocal range and stability of the high notes, while at the same time making the performance highly emotionally impactful. In response to the above problems, the solutions proposed in this article are the author's original exploration based on practical experience. For example, the pronunciation system of "harmony between sound and rhyme" is used to optimize the balance between resonance and articulation, and the composite technology of "chest and abdominal breathing + glottal closure efficiency control" is used to make the vocal performance have the coherence and tension of bel canto while retaining the clarity and rhythm of Chinese expression.

On a conceptual level, this research highlights the importance of elevating bel canto from a mere technique to a "means of cultural expression." The study demonstrates that by constructing a pronunciation system that "harmonizes sound and rhyme" and a dynamic balance between "emotion and technique," contemporary singers can integrate Eastern and Western vocal principles while achieving unity between musical emotion and national characteristics. Drawing on five years of stage performance and vocal teaching experience, I conducted an in-depth comparative analysis of the singing styles of famous Chinese singers Jiang Jiaqiang /姜嘉锵/, Shi Yijie /石倚洁/, and Li Huan /李幻/ reveals that each of them achieves a fusion of bel canto with national traditions at different levels: Jiang Jiaqiang mixes bel canto vibrato with operatic tremolo, balancing the resonance of the head cavity and articulation; Shi Yijie maintains the traditional emotional finesse in his singing style - "National Mixed Bel Canto" - while enhancing the emotional tension through variations in breathing and resonance; Li Huan emphasizes diaphragmatic support and variations in resonance to highlight dramatic conflict. These analyses show that innovation is not just a technical breakthrough, but also a conquest for singing aesthetics, opening up a new artistic dimension that integrates Eastern and Western influences.

The influence of bel canto on vocal innovations in China is also reflected in educational and industrial practices. Scientific research shows that interdisciplinary and intercultural educational models are gradually emerging, with many institutions developing comprehensive curricula that include both bel canto training and elements of folk music, promoting a global perspective and a strong sense of national identity in their students. These educational innovations encourage the modernization of vocal training methods. At the same time, vocal competitions and opera festivals are actively organized throughout China, providing opportunities to showcase new works and new styles of singing, accelerating the popularization and development of opera and vocal art.

Scientific research provides a solid foundation for future theoretical and practical studies. On the one hand, interdisciplinary approaches such as acoustic analysis, linguistics, and cognitive science can be introduced to quantitatively investigate the adaptability of bel canto vocalization mechanisms to the characteristics of Chinese phonology and rhyme, thereby validating and refining the theoretical framework of "phonology and rhyme harmony." On the other hand, teaching experiments and case studies need to be conducted to evaluate the effectiveness of new teaching methods (such as digitally assisted learning and hybrid interdisciplinary courses) in real classrooms, and the teaching system needs to be continuously improved based on feedback. The international development of Chinese vocal music also poses new requirements. International comparative studies should be strengthened and dialogue should be conducted with other East Asian vocal traditions (such as those in South Korea and Japan) to learn from the paths and experiences of vocal integration in different cultural contexts.

It is very important that future research focus on ways to support and promote at the macro level. The study suggests exploring how to optimize the allocation of educational resources from a policy perspective, such as creating a fund for research and development in vocal technology, building an international platform for collaboration in performance, and improving the certification system for professional opera singers.

In summary, future research should focus on a direction of development that combines theory with practice and gives equal weight to domestic and international development. Through institutional support and the introduction of scientific and technological means, the new vitality of Chinese vocal education and opera art in global art trends will be promoted, and a new generation of opera talents with national pride and international vision will be cultivated.

CONTRIBUTIONS OF THE DISSERTATION

1. This study systematically traces and interprets, for the first time, the various directions and forms through which Italian bel canto was introduced into China, examined from both historical and cultural perspectives. It clarifies the entire process of the introduction, assimilation, and localization of bel canto, thereby establishing a comprehensive analytical framework for understanding the dynamic interaction between Chinese and Western vocal traditions.
2. The study introduces an original model that integrates the cultural and vocal-technical dimensions of singing, revealing the mechanism through which bel canto adapts to the phonetic structure of the Chinese language. It develops an integration path based on the interaction between breathing, resonance, voice, and rhythm, laying the theoretical foundation for the harmonious combination of bel canto with national singing traditions.
3. The study proposes a new concept of bidirectional development — “bel canto enriched with ethnic elements” and “ethnic singing influenced by bel canto.” Through a comparative analysis of vocal techniques, timbral features, and stage performance, it identifies and theoretically substantiates the complementary nature of these two hybrid styles, thereby contributing to a deeper understanding of the processes of mutual influence and integration between Chinese and Western vocal traditions.
4. The study proposes new methodological principles for the localization of bel canto, derived from the analysis of art songs and operatic arias. Within this approach, it formulates guidelines such as “combination of sound and rhyme” and “melody following the words”, which overcome the contradiction between the fluency of bel canto and the tonal features of the Chinese language. In doing so, the research enriches the methodology of cross-linguistic vocal performance, providing a practical foundation for adapting Western singing techniques to Chinese phonetics and musical aesthetics.
5. The study systematizes and traces the developmental stages of vocal music education in China from the early twentieth century to the present, revealing the path of bel canto from its initial introduction to its full localization within the national pedagogical tradition. Based on this analysis, a reconstructed training framework is proposed, affirming bel canto as a core component of professional vocal education and reflecting the synthesis of Western and Chinese educational models. The research deepens the understanding of the evolution of vocal pedagogy in China and the role of bel canto within it.
6. The study presents a strategic vision for improving the system of vocal music education in China, based on institutional and technical analysis. It formulates recommendations for enhancing training models, promoting

international exchange, and incorporating intelligent technologies into teaching, aimed at improving the efficiency and competitiveness of contemporary vocal art. The research contributes to defining the theoretical and practical framework for the future development of Chinese vocal pedagogy within the context of global integration.

PUBLICATIONS ON THE DISSERTATION TOPIC

1. Джан Чутиан, Някои по-важни аспекти, характеризиращи процеса на разпространение на изпълнителския стил белканто в китайското вокално изкуство. В: „Multidisciplinary Journal of Science, Education and art“, ISSN 1313 – 5236. ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград, 2024. с. 471-475. [Zhang Chutian, Some important aspects characterizing the process of the dissemination of the bel canto performing style in Chinese vocal art, In: Multidisciplinary Journal of Science, Education and art ", ISSN 1313 – 5236. SWU "N. Rilski", Blagoevgrad. 2024, p. 471-475. Bulgarian language].

2. Джан Чутиан. Съвременни тенденции в развитието на китайското оперно изкуство . В: Музика, мултимедия, култура. Бр. 1. УИ „Св. Климент Охридски“. София. 2024. с. 82-90. [Zhang Chutian. Contemporary trends in the development of Chinese opera art, In: Music. Multimedia. Culture. University Publishing House “St. Kliment Ohridski”, Sofia. 2024. p. 82-90. Bulgarian language],

3. Джан Чутиан, Посоки на интегриране на италианското белканто в китайското оперно изкуство. В: „Multidisciplinary Journal of Science, Education and art“, ISSN 1313 – 5236. ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград, 2025. с. 616-622. [Zhang Chutian. Directions of integrating Italian bel canto into Chinese opera art, In: Multidisciplinary Journal of Science, Education and art ", ISSN 1313 – 5236. SWU "N. Rilski", Blagoevgrad. 2025, p. 616-622, Bulgarian language],

4. Джан Чутиан, Образователни аспекти в развитието и утвърждаването на китайското белканто от 30-те години на XX век до края на XX век. В: „Multidisciplinary Journal of Science, Education and art“, ISSN 1313 – 5236. ЮЗУ „Н. Рилски“, Благоевград, 2025 с. 623-629. [Zhang Chutian. Educational aspects in the development and establishment of Chinese bel canto from the 1930s to the end of the 20th century, In: Multidisciplinary Journal of Science, Education and art ", ISSN 1313 – 5236. SWU "N. Rilski", Blagoevgrad. 2025, p. 623-629, Bulgarian language],